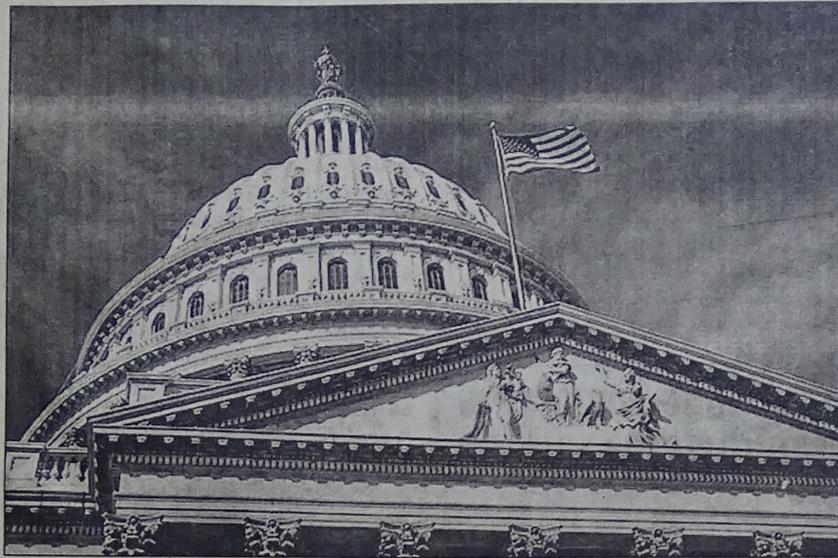

ქუჩი

„... გა მუზინ
განხიარონ ყოველი
ქართველი“

№15, ოთხშაბათი, 6-12 ივნისი, 2001 წელი

ფასი 40 თეთრი

ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩი კენეთ სენსერ იალოვისი:

საქართველოში სანამ ყოველი ადამიანი არ გაცნობიერებს და იმოქმედებს, როგორც თავისი ქვეყნის ბატონ-პატრონი, ქვეყანაში პიროვნული კეთილდღეობა ყოველთვის სახელმწიფოებრივ კეთილდღეობაზე მალა დადგება და კლანური ურთიერთობები კანონს გადასწონის... საქართველოს უცხოეთის დახმარება და კეთილი ნება ვერ გარდაქმნის. მხოლოდ ქართველებს შეუძლიათ ამის გაკეთება.“

გაგონო ელო!

გვ. 2

თქვენი ქვეყნის წინა ხელისუფლებამ თვალი დახუჭა საქართველოში მომხდარ უდიდეს უკანონობაზე: სათანადოდ არ შეაფასა 1991-93 წლებში საქართველოში განხორციელებული პუტჩი და საქართველო სარუსეთოდ გაწირა. დღეს ჩვენს ქვეყანაში არსებულ ძალმომრეობას, უკანონობასა და სიღუჭირეს სწორედ ამ პუტჩით ეყრება საფუძველი და გაგრძელდება მანამ, სანამ არასამართლებრივი გზით მოსული ხელისუფლება თქვენი ქვეყნის დახმარებით განაგრძობს არსებობას; თუ თქვენს ინტერესებში მართლაც შედის „სტაბილური, დალხინებული, დემოკრატიული და მშვიდობიანი საქართველო კეთილმეზობლური ურთიერთობებით“, მხარი უნდა დაუჭიროთ საქართველოში კანონის უზენაესობის დამყარებას, კერძოდ, განდევნილი ხელისუფლების სამართალმემკვიდრეობის საფუძველზე დე იურე (საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს) და დე ფაქტო ხელისუფლებების მომხრეთა მონაწილეობით საყოველთაო არჩევნების მომზადებასა და ჩატარებას...

მრუდე სარკე და სინამდვილე

ზვიად გამსახურდიას დროს არც ერთი არაქართველი არ გაუგდათ საქართველოდან. ვინც საქართველოს პატივს სცემდა, ყველას ეფერებოდა პირველი პრეზიდენტი. საქართველოდან ქართველთა და პატიოსან არაქართველთა გაძევება მას შემდეგ დაიწყო, რაც მამულიასნაირმა არსებებმა რუსეთის დახმარებით დაამხეს საქართველოს კანონიერი ხელისუფლება 1991-93 წლების პუტჩით

გვ. 8

შალვა ნათელაშვილი:

სტრასბურგს, ევროსაბჭოს
სასამართლოს იმისთვის
მივპართა, რომ საქართველოში
ბოლო მოვლას ხელისუფლების
უზურპაციასა და ყველანაირ
გადაბრკილებას, რომელთა
გამომს ხალხი ჩამოშორებულია
თავისი ქვეყნის მართვას, ისინი
საქართველოზე უფრო მეტად
ყვებიან. არს დაპირებული აქვს
დამოუკიდებლობა. ამ
ხელისუფლებამ ყველაფერი ეს
სამხედრო გადაბრკილებასა და
პრევენციის გაყვალბების
დაკანონებით ნაგვართვა

გვ. 5-6

პროფესორი აკაკი
მათიაშვილი:
ალავიძის
დეზინფორმაციული
განხილვები
როგორც წყლის
ორი ნეთი,
ისა ჰგავს
როდინოვის
განხილვებს!

2001 წლის 26 მაისს რესპუბლიკის მოედანზე
ათასობით პატრიოტი შეიკრიბა

2001 წლის 26 მაისს მიხინიძე დაშავებული მალხაზ კალანდია

26 მაისის
მიხინიძის
დაზარალების
შესახებ
დოკუმენტური
მასალა

გვ. 3,4,8

ჩვენი რჩენა

სრულიად საქართველოს ავტორიტარი ამბროსი ხელაია:

ერი კვენცის, ერი გმინავს, მაგრამ საშუალება არა აქვს ხმის ამოღებისა.

ამ პირობებში ჩემს მწყემსმთავრულ მოვალეობად ვრაცხ, კულტურული კაცობრიობის გასაგონად ვთქვა:

- დაუყოვნებლივ გაყვანილ იქნას საქართველოდან რუსეთის საოკუპაციო ჯარი და უზრუნველყოფილ იქნას მისი მინაწყალი უცხოელთა თარეშობისა და მძლავრობა-მიტაცებისაგან;
- საშუალება მიეცეს ქართველ ერს თვითონ, სხვათა ძალდაუტანებლივ და უკანახოდ მოაწყოს ისეთი ფორმები სოციალურ-პოლიტიკური ცხოვრებისა, როგორც მის ფსიქიკას, სულისკვეთებას, ზნეჩვეულებას და ეროვნულ კულტურას შეესაბამება

გვ. 6

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დაუზავთა მიმართვა აფხაზეთიდან დევნილებს!

...კანონიერი ხელისუფლების აღდგენა ნიშნავს:

ხუნტის მიერ მიღებული ყველა უკანონო ქმედებათა ბათილად გამოცხადებას და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მოქცევას საქართველოს რესპუბლიკის იურისდიქციაში, სამართლებრივად აფხაზეთის დაბრუნებას, რასაც ქართველი ერის ძალისხმევით დე ფაქტოდ დაბრუნებაც მოჰყვება.

სრულიად საქართველოსა და აფხაზეთის ბედი თქვენს გამჭრიახობასა და პოლიტიკურ სიფხიზღეზე დამოკიდებულია.

მოგინოდებთ, აქტიურად დაუჭიროთ მხარი საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდის მემორანდუმს, გადაჭრით მოითხოვით:

1. საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციის, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და მთავრობის იურიდიული სამართალმემკვიდრეობის დე-ფაქტო აღდგენა;
2. შევარდნაძისა და მისი კრიმინალური ხელისუფლების დაუყოვნებლივ გადადგომა.

გფარავდეთ ღმერთი მშვიდობიან პოლიტიკურ ბრძოლაში!

გვ. 5

მთავარი რედაქტორის გმირი

გამოქმა სახელი ვაუტება, როგორც წესი, პიროვნების თუ სახელმწიფოს წინააღმდეგ გაცნობიერებულ მოქმედებას გულისხმობს. ამ ბოლო წლებში საქართველოს მოსახლეობამაც და მსოფლიოს საზოგადოებრიობამაც არაერთხელ მოისმინა ედუარდ შევარდნაძის შემდეგი მოსაზრება: "1992 წელს საქართველოში ქაოსი იყო, ხოლო მე სტაბილიზაციის დასამყარებლად ჩამოვედი..." ფაქტობრივი ხელისუფლების სხვა წარმომადგენლებიც საქართველოს უახლეს ისტორიას 1992 წლით იწყებენ, ცდილობენ რა მიქმალონ თავიანთი დანაშაულებრივი როლი 1991 წლის დასასრულს საქართველოში განხორციელებულ პუტჩში.

სანალიზოდ ავიღოთ უკანასკნელი ფაქტიც: დე ფაქტო ხელისუფლების სახელმწიფო მინისტრი ვია არსენიშვილი ბედნიერი ღიმილით აცხადებს: ძალხო, ნახეთ, რა ბრძენი პრეზიდენტი ვყავს, როგორ დროულად ვარისკა და სამხედროთა ამბოხი ჩააქრო...

გამოცხობადი პოლიტიკოსი ნუთუ ვერ ხვდება, რომ ამბოხმდე სწორედ მისი პრეზიდენტის პოლიტიკამ მიიყვანა ხალხი...

ციტირებული ფრაზები, ერთი მხრივ, კონკრეტული პიროვნების ავტორიტეტის გაზრდას ემსახურება, მაგრამ, რაც მთავარია, მეორე მხრივ, საქართველოს დაუნდობელ ლანძღვას წარმოადგენს: ამ ტექსტებით საქართველო ცხადდება ველურთა ქვეყნად! მოყვანილი სიტყვების ავტორებმა კარგად იციან, რომ თუ მთლიანად ერი ილანძღება, ასეთ შემთხვევაში, ამ ერის წარმომადგენელ პიროვნებასაც უტყდება სახელი, ელახება ავტორიტეტი!

ლოგიკურია დასკვნა: დე ფაქტო ხელისუფლების ამგვარი ლიდერებისათვის თუ მათი კლანის წევრებისათვის ქართველობა და მთლიანად საქართველო საკუთარ ძეგლს არ არის გაიგივებული და, შესაბამისად, საქართველოს დამცრობაც მათ ცნობიერებაში საკუთარი პერსონის დაკნინებასთან არ იგივდება!

სხვაგვარად თუ ვიტყვით, მათთვის საქართველო ისეთივე სასამსახურო ადგილია, როგორც, მაგალითად, რუსი ბეპავეისთვის, ან ამერიკელი სქოლისთვის: ესენიც და ისინიც დედამიწის ამ ტერიტორიაზე (და არა სახუკვარ სამშობლოში) თავიანთი შეფების გვემის შესაბამისად მოქმედებენ... უფროსობასთან კარგ ბიჭებად რომ წარმოჩნდნენ, ადგილობრივი მოსახლეობის ველურობის დამადსტურებელ დოკუმენტებსაც თხზავენ ან პროვოცირებას იწვევენ; დროდადრო სიტუაციასაც უკიდურესად ამწვავებენ, რათა პროვინციაში მოღვაწე გმირების სტატუსი შეინარჩუნონ, თანაც თავის სამსახურს მეტი ფასი დაადონ...

ამ თეორიული მოდელის ფონზე სამი უკანასკნელი ფაქტი განვიხილოთ; წინასწარ ვიტყვი, რომ სამივე ფაქტი ერთი სცენარის პუნქტებს წარმოადგენენ.

2001 წლის 24 მაისს 14 საათზე თბილისში ერთ-ერთი ცენტრალური ავტომობილსტრასის გვირაბში მოხდა კარგად დაგეგმილი და, ღმერთის წყალობით, ცუდად განხორციელებული ავტოავარია: საგანგებოდ შექმნილ სიტუაციაში დაიბტერა თვალის მარჯის მანქანა, რომელშიაც იჯდა საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრავალი მაგიდის სპიკერი, დევნილი კანონიერი ხელისუფლების პრემიერ-მინისტრი ქ-ნი მანანა არჩვაძე-გამსახურდია.

24 მაისსვე გამოქვეყნებულ განცხადებაში საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი

სამკოს პრეზიდენტმა და საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრავალმა მაგიდამ აღნიშნულის თაობაზე ბრალი დასდო ფაქტობრივ ხელისუფლებას, ეს უკანასკნელი კი ცდილობს ტერაქტ რიგით ავტოავარიად გაასაღოს.

საქმის ვითარების გათვალისწინებით მოვიტანთ ფრაგმენტებს ავტომანქანის მძღოლის, ბ-ნი რევაზ ჭელიშვილის ოფიციალური ახსნა-განმარტებებიდან:

„...გვირამში რომ შევედი, მარცხენა მხრიდან ჩამიდეა მსუბუქი ავტომანქანა, რომელიც ცდილობდა მარჯვენა მხარეს, პირველ ზოლში გადაეყვანა (კედლის მხარეს); შევნიშნე, რომ ცოტა მოშორებით წინ, პირ-

ნებს თანამედროვე ქართველთა სახელმწიფოს ნორმალურობას ასეთ პირობებში? რა თქმა უნდა, არავინ!

ტარიელ ფუტბარამი

რატომ უბნს სახელს საქართველოს შევარდნაძის ხელისუფლება?!

ველ ზოლში მანქანა იყო გაჩერებული და ვეცდილობდი ვავრდიებოდი მარცხენა მანქანას; ამასობაში უკნიდან სხვა მანქანამ დადარტყა; მივხვდი, რომ მარცხენა და უკანა მანქანის მძღოლები ცდილობდნენ შეეჯახებოდნენ წინმდგომ მანქანას... უკანა მანქანა რამდენჯერმე კიდევ გაშტებებით დამეჯახა საბარგულის მხრიდან... ძლივს შევძელი სიტუაციიდან გამოსვლა; ქ-ნი მანანა ცუდად იყო; მას გონება

ქონდა დაკარგული... ამასობაში ხალხიც შეიკრიბა და ერთად დაეათვალიერეთ გვირაბში გაჩერებული მანქანა, რომელშიც არავინ იჯდა; მას ქონდა გადაკეთებული ნომრები და სალონში საეჭვოდ ჩამოყრილი სადენები უცნაურად მოციმციმე მაჩვენებლით...

მძღოლის ჩვენებას თვითმხილველებიც ადასტურებენ. ამ არშემდგარ ტერაქტს მოჰყვა მუხროვანის ცნობილი ერთდღიანი აპუტჩი, რომელიც ტელეპატური უცნაურობით ჩააქრო დე ფაქტო ხელისუფლების მეთაურმა...

საზოგადოებაში გაჩნდა საყურადღებო ვერსია, რომ ეს უდღეური (თუ უსრულდღეური) პუტჩი რამდენიმე დღეს გაგრძელდებოდა (რა თქმა უნდა, იმავე ფინალით), თუკი ზვიად გამსახურდიას მეუღლე და ძლიერი ოპოზიციური ლიდერი ავტოავარიაში დაიღუპებოდა: სამხედროთა ამ ამბოხით ფართო საზოგადოების ყურადღება გადავიდოდა სხვა თემაზე...

დაგეგმილი ამბოხი სოციალურ კრიზისად მოინათლა! არშემდგარი ტერაქტისა და ფსევდოპუტჩის დამგვემავებმა, 24-ში განუხორციელებელი საქმის საკომპენსაციოდ, სისხლში ჩაასშვეს 26 მაისის მშვიდობიანი დემონსტრაცია და მიტინგი: ხალხი, ათასობით საქართველოს მოქალაქე აპირებდა აღენიშნა საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადების დღე, მერამ კოსტავას დაბადების დღე და ზვიად გამსახურდიას პრეზიდენტად არჩევის დღე...

ქვეყნის ფაქტობრივმა პოლიციურმა ხელი-სუფლებამ ძალადობა ვერცხვით შეიარაღებულ

ქალქსა და დროშებით აღჭურვილ მშვიდობიან კაცებს დააბარა (მომიტინგეთა აღჭურვილობის დამადსტურებელი სათანადო ფოტოდოკუმენტური მასალა იხილეთ გაზეთის მომდევნო გვერდებზე).

და ეს ყველაფერი ხდება ყაჩაღების მიერ ცნობილ ადამიანთა ისეთი გატაცება-დამბრუნების ფონზე, სადაც აქტიურად ფეფურირებენ დაუსჯელ დამნაშავეებთან ალიანსში მყოფი ოფიციალური ძალოვანი სტრუქტურების წარმომადგენლები...

რომელი გულუბრყვილო ევროპელი თუ ცბიერი აზიელი პოლიტიკოსი ირწმუნე

ნებს თანამედროვე ქართველთა სახელმწიფოს ნორმალურობას ასეთ პირობებში? რა თქმა უნდა, არავინ!

არადა, საქართველო ამ დღეში ჩაავდო რუსული ძალითა და ქართული სისხლის ღვრით მოსულმა კლანმა, რომელიც არაგვის აურჩევია, რომელიც არ გამოხატავს მოსახლეობის ნებას, არ წარმოადგენს საქართველოს სახეს და რომელიც სულდგმულობს სწორედ ამ პრაგმატისტი ევროპელების თუ ჩვენს ტერიტორიებს დადარაჯებული აზიელების (რუსი პოლიტიკოსებიც აზიელები არიან!) დახმარებით...

წესით, აზიის თუ ევროპის სახელმწიფოებს დემოკრატიული და ძლიერი საქართველო

უფრო უნდა აძლევდეთ ხელს - რეგიონთაშორისი ბუფერული ზონა, მშვიდობიანი კავასია მხოლოდ ასეთ შემთხვევაში შეიქმნება. უკანონობით მართული საქართველო კი ვერანდება და ვერანდება... შესაბამისად, მსოფლიოს ცივილიზებული საზოგადოების თვალში საქართველოს სახელი უტყდება და უტყდება; უტყდება იმიტომ, რომ ისინი სამართლიანად ეიკობენ:

„თუ ქართველები ცივილიზებული ხალხია, რატომ ვერ მოიწყობენ ნორმალურ სახელმწიფოს?“

მეც სწორედ ამ ცივილიზებულ საზოგადოებას მივმართავ: თუკი თქვენი მთავრობები ხელს აღარ შეუწყობენ საქართველოში არსებულ უკანონო და კორუმპირებულ ხელისუფლებას, თუკი რუსეთის აგრესიაზე თვალს აღარ დასუჭავენ, ჩვენ, ქართველები - საქართველოს მოქალაქეები მოკლე დროში ავადორძინებთ დიდ წინაპართა ნალოლიავეს სახელმწიფოს; საქართველოს ხომ სახელმწიფოებრივი ტრადიცია ძალიან დიდი აქვს: ჩვენ შთამომავლები ვართ 33 საუკუნის წინ მცხოვრები კოლხეთის მეფისა - აიეტისა, 23 საუკუნის წინ მოღვაწე ქუჯისა და ფარნავაზისა და 10 საუკუნის წინ დიდების ტახტზე ასული მეფე დავით აღმაშენებლისა!

ჩვენ ამ ათი წლის წინ დავიწყეთ ქვეყნის აღორძინება: ჩავატარეთ მრავალპარტიული არსაბჭოთა არჩევნები, ჩავატარეთ რეფერენდუმი დამოუკიდებლობის აღდგენის თაობაზე და 9 აპრილს გამოვაცხადეთ დამოუკიდებლობის აღდგენა... მაგრამ რუსეთის იმპერიამ პუტჩით

შეაჩერა საქართველოს აღმშენებლობა; რუსის ჯარმა საქართველოს სათავეში დასვა პუტჩისტები, რომლებიც დღესაც ინარჩუნებენ ხელისუფლებას. ხელისუფლების შენარჩუნება კი ხდება წერილის შესავალში აღწერილი მეთოდოლოგიით: საქართველოს უტყვენ სახელს, რათა ზნეობასთან მწყურალად მყოფი უცხოელი პოლიტიკოსების დახმარებით შეინარჩუნონ ძალაუფლება...

ბუნებრივია, დაისმება კითხვა: მხოლოდ მომხდური ხომ არ არის დამნაშავე? რა ეშლება ჩვენს საზოგადოებას, ჩვენს ერს?

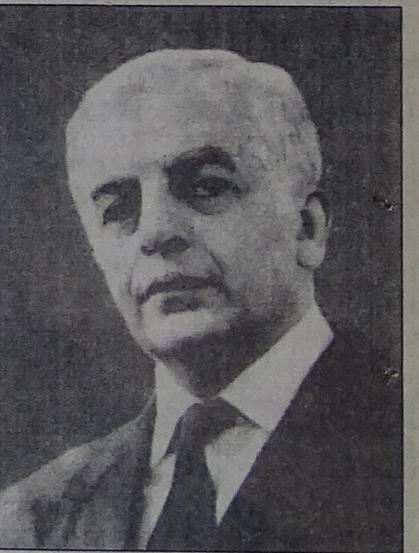
ჩვენს ერს არაფერი ეშლება: ერი იყო, არის და იქნება! დაამავე ჩვენი ერის ერთმა თაობამ, დაამავეთ დღეს ცოცხალმა ქართველობამ, საქართველოს დღევანდელმა მოქალაქეებმა, ვინც გულმოდგინე პასიურობით ვიტანთ თუ ვეგუებით არსებულ განუკითხავობას! უარესის შიშში გამო ვიტყუებთ თავს და სიცრუის ოკეანეში მყოფს ლუარსაბის ნეტარებადა ვგაჯობა...

წერილს დავამთავრებთ აშშ-ის ელჩის, კენეთ სპენსერ იალოვიცის მიერ 2001 წლის 10 მაისს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტებთან შეხვედრაზე წარმოთქმული ერთი ფრაგმენტით:

„საქართველოს მომავალს ამ ქვეყნის მოქალაქეთა პოლიტიკური ნება გადაწყვეტს და არა პასიური მოლოდინი იმისა, რომ პოლიტიკური ლიდერები ან გავლენიანი უცხოელი მეგობრები შეძლებენ მდგომარეობის გაუმჯობესებას... სანამ ყოველი ადამიანი არ გააცნობიერებს და იმოქმედებს, როგორც თავისი ქვეყნის პატონ-პატრონი, ქვეყანაში პიროვნული კეთილდღეობა ყოველთვის სახელმწიფოებრივ კეთილდღეობაზე მაღლა დადგება და კლანური ურთიერთობები კანონს გადასწონის... საქართველოს უცხოეთის დახმარება და კეთილი ნება ვერ გარდაქმნის. მხოლოდ ქართველებს შეუძლიათ ამის გაკეთება.“

ჩვენი მხრივ, პატივცემულ ელჩს შევასვენებთ:

თქვენი ქვეყნის წინა ხელისუფლებამ თვალი დახუჭა საქართველოში მოხდარ უდიდეს უკანონობაზე; სათანადოდ არ შეაფასა 1991-93 წლებში საქართველოში განხორციელებული პუტჩი და საქართველო სარუსეთოდ გავირა. დღეს ჩვენს ქვეყანაში არსებულ ძალმომრეობას, უკანონობასა და სიღუჭირეს სწორედ ამ პუტჩით ეყრება საფუძველი და გაგრძელდება მანამ, სანამ არასამართლებრივი გზით მოსული ხელისუფლება თქვენი ქვეყნის დახმარებით განაგრძობს არსებობას; თუ თქვენს ინტერესებში მართლაც შედის „სტაბილური,

დალხინებული, დემოკრატიული და მშვიდობიანი საქართველო კეთილმოზობური ურთიერთობებით“, მხარი უნდა დაუჭიროთ საქართველოში კანონის უზენაესობის დამყარებას, კერძოდ, განდევნილი ხელისუფლების სამართალმემკვიდრეობის საფუძველზე და იურე (საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი სამტოს) და დე ფაქტო ხელისუფლებების მომხრეთა მონაწილეობით საყოველთაო არჩევნების მომზადებასა და ჩატარებას...

ამა წლის 26 მაისს კიდევ ერთხელ დარწმუნდა უკანონო რეჟიმი, სრულიად საქართველო და მსოფლიო, თუ ვის უჭერს მხარს ქართველი ერი. მართალია, ბარბაროსულად დაგვარბიეს, მაგრამ გამარჯვებულები მაინც ჩვენ გამოვიდით. არ გვაცალეს პოლიციის ჯალათებმა, მიტინგი ცოტა ხნით მაინც რომ გაგრძელდებოდა, რესპუბლიკის მოედანზე მომიტინგეების ტევა არ იქნებოდა. ამ დღემ დაამტკიცა, რომ მიუხედავად წლების განმავლობაში არნახული დევნისა და რბევისა, ათასობით ადამიანი კვლავ ერთგული აღმოჩნდა კანონიერი ხელისუფლებისა, მათ მიერ არჩეული პრეზიდენტის, ბატონი ზვიად გამსახურდიასი და საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსი, მხარს უჭერს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა გაერთიანება მრგვალი მაგიდას და მის სპიკერს, პრემიერ-მინისტრს, ქალბატონ მანანა არჩვაძე-გამსახურდიას.

მიტინგის სასტიკი დარბევის შედეგად მიმდინარე დაშვება ასობით მომიტინგე, მათ შორის საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დეპუტატები, ასევე, დედაქალაქში სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოსულები. ამ დღეს შევარდნაძემ სრულიად საქართველოს გაუსწორა ანგარიში, მაგრამ მაინც უდიდესი კრახი განიცადა.

ამ დღეებში ბინაზე მოვიწახლეთე დაშვებული მომიტინგეები. გათავაზობთ მათთან ინტერვიუებს.

პროფესორი პაპაი მათიაშვილი - საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი.

ბატონო აკაკი, როგორც უშუალო მონაწილე მინდა გითხროთ, როგორ დაიწყო მიტინგის დარბევა და ვისგან მოხდა შეტაკება? - უპირველესად მე მინდა ვთქვა, რა უნდოდა პოლიციას საერთოდ იქ?! პოლიციას და მათ უმეტეს ომონს იქ საქმე არ ჰქონდა, ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის მონაწილეები არიან უაღრესად ზნეობრივი და განათლებული ადამიანები. ისინი გამოირჩევიან ყოველგვარი ადამიანური თვისებებით. მოედანზე არაერთგვარი ხელიდან გამომდინარე და ექსცესები ჩვენს მხრიდან არ ყოფილა. საერთოდ, მიტინგები რაც ჩავატარებთ, ყოველთვის იყო მშვიდობიანი და ნემსიც კი არ იკარგებდა ჩვენ-

თას. ვისი ეპიზოდით მათ, ჩვენ არ გვჭირდებოდა მათი ალყა და რკალი. ეს ყველაფერი ზედმეტი იყო. საერთოდ, აზიისა და აფრიკის ჩამორჩენილ ქვეყნებშიც კი არ ხდება მსგავსი დარბევები, რასაც შევარდნაძის პირისპირი რეჟიმი სჩადის. ნუთუ 26 მაისს, რომლის გარშემო სამი ოქროს თარიღი გაერთიანდა, არ გვქონდა უფლება მშვიდობიანად აღგვენიშნა. მარტო ის რად ღირდა, რომ როდესაც საქართველომ თავისუფლებას მიაღწია, ჩვენმა საზოგადო მოღვაწემ ვლასო მგელაძემ დღევანდელი ზვიად გამსახურდიას სახელობის მო-

ლებმა არ მოგვცეს უფლება ტრიბუნაზე ავსულიყავით. ისინი შიგ მომიტინგეების რიგებში იჭრებოდნენ, არ გვაძლევდნენ მიტინგის დაწყების საშუალებას. საორგანიზაციო ჯგუფს სხვა არაფერი რჩებოდა, დავცვა მრგვალი მაგიდის წევრები მათი შემოტყვევისაგან. სამარცხვინოა, რომ პოლიცია ჩვენ გვაბრალებს თავდასხმას. ჩვენი მხრიდან აგრესიას ადგილი არ ჰქონდა. დარბევის ორგანიზატორი იყო სისხლიანი ხუნტა. პოლიცია რომ აცხადებს, ასეთი ბრძანება გვექონდაო, რომ უბრძანო - მტკვარში გადავიყვითო, ყველა უკანონო ბრძანება უნდა შეასრულონ!

ბატონი აკაკი, თქვენ როგორ აღმოჩნდით დაშვებული? - როდესაც შემოტყვევდა დაიწყო, ომონმა ხელკეტებითა და ფარებით (რა თქმა უნდა, მათთან პოლიციაც იყო), ტრიბუნაზე ვიდექი. ამ აურზაურში მალევე ვერ მოვახერხე კიბეების დატოვება, სასწაულად გადავრჩი, როდესაც თავში მოქნიული ხელკეტი ავიცილენ და მარცხენა მხარში მოხვდა. შემდეგ გამოვიყვი გაქცეული მომიტინგეების ნაკადს. პოლიციელები გზად აგზავნიან გვირგვინს.

მეტრო „რუსთა-ველთან“ წამოიშენა ხელკეტიანი ომონელი და უსასტიკესად მცემდა. დამიზინებდა მარცხენა მხარი და მარჯვენა მკლავი.

დაწყებული იდაყვიდან, მაჯამდე მარჯვენა მხარე მოლიანად დაზიანებული მაქვს. უკვე მეოთხე დღე გავიდა და ფუტკრის ნაკბენის მსგავსად მოლიანად გასიებული მაქვს ხელი (ბატონი აკაკი ფრთხილად ისწინა შეხვეულ ხელს და მაქვენებს დაზიანებულ ადგილებს). საერთოდ მარჯვენა ხელმა ფუნქციონირება დაკარგა. დარბევის დროს მომტაცეს ქუდიც და თან ილიცი კეტიტი მირტყამდნენ. გვრძობდით, რომ გონების ვეარგავდი. უცბად გამოჩნდა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი ჯემალ იონათამიშვილი და მისი ნათესაი, გადამიყვანეს მშობლების ბინაზე და იქ გამიწიეს პირველადი დახმარება. მომცეს გამაყურებელი

რამდენი ათასი ადამიანი გვიჭერს მხარს. სწორედ მიტინგის დარბევა იყო ჯაჭვური გაგრძელება ნინა დღეებისა. თქვენ ალბათ მკითხავენ, ვინ დაიწყო პირველი შეტევა, ამიტომ აქვე გეტყვით, პოლიციის გადაცემულ თანამშრომლებს თავიდანვე დაკავებული ჰქონდათ რესპუბლიკის მოედანზე კიბეები, ამიტომ თავადვე ნინა დღეებისგან უნებლად მომიტინგეებს, რათა ფეხი არ მოეკიდებინათ იმ ადგილას. ასევე, იერიში მიიტანეს ქალბატონ მანანაზე, რათა მისთვის ფიზიკური შეურაცხყოფა მიეყენებინათ და გადაეღობოთ ტრიბუნადან. ეს იყო პირველსავე ნაბიჯში. ასე რომ, დარბევა დაიწყო პოლიციამ. დღეს ცდილობენ ტელევიზიის დაშორება ტყვეებული კადრებით სულ

დაწყებული უხეშად დასაჯეს. ისე, საერთოდ, შევარდნაძის მიტინგზე. ისე, საერთოდ, შევარდნაძის მიტინგზე. ისე, საერთოდ, შევარდნაძის მიტინგზე. ისე, საერთოდ, შევარდნაძის მიტინგზე.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

ქალბატონო დოლო, თითქმის მიტინგის

2001 წლის 26 მაისის რესპუბლიკის მოედანზე ათასობით პატრიოტი შეიკრიბა

მსტკვართა ინსტიტუტი. ისინი ინფორმირებული იყვნენ, რომ დაიგემა მიტინგი. მოსახლეობაში იგრძნობოდა საოცარი მხარდაჭერა. მრავალი ათასი ადამიანი აპირებდა მოსვლას. ამიტომ მათ თადარიგი წინასწარ დაიჭირეს. 24 მაისს ხუნტა შეეცადა ტერიტორიული აქტის გზით ფიზიკურად გაენადგურებინა ქალბატონი მანანა არჩვაძე-გამსახურდიასი და არ დაეშვა მისი მოსვლა დაგეგმილ მიტინგზე. ისე, საერთოდ, შევარდნაძის რეჟიმი განუწყვეტელ ტერორს უწყობს საქართველოს კანონიერი პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას მუდღეს და მის შვილებს. ამის შემდეგ მათ დაგეგმეს უნიჭო საპეტყალი ვითომ სამხედრო ამბოხების, რათა საფუძველი შეექმნათ მიტინგის დარბევას. როდესაც თავადვე დარწმუნდნენ, რომ მათმა დაშინებამ არ

გაჭრა და 26-ში ასე ულათასობით ადამიანი შეიკრიბა მიტინგზე და სასწრაფოდ, მათ გადაწყვიტეს თავიდანვე დაერბიათ, რადგან თუ მიტინგი დაიწყებოდა, ყველა დარწმუნდებოდა, თუ

რამდენი ათასი ადამიანი გვიჭერს მხარს. სწორედ მიტინგის დარბევა იყო ჯაჭვური გაგრძელება ნინა დღეებისა. თქვენ ალბათ მკითხავენ, ვინ დაიწყო პირველი შეტევა, ამიტომ აქვე გეტყვით, პოლიციის გადაცემულ თანამშრომლებს თავიდანვე დაკავებული ჰქონდათ რესპუბლიკის მოედანზე კიბეები, ამიტომ თავადვე ნინა დღეებისგან უნებლად მომიტინგეებს, რათა ფეხი არ მოეკიდებინათ იმ ადგილას. ასევე, იერიში მიიტანეს ქალბატონ მანანაზე, რათა მისთვის ფიზიკური შეურაცხყოფა მიეყენებინათ და გადაეღობოთ ტრიბუნადან. ეს იყო პირველსავე ნაბიჯში. ასე რომ, დარბევა დაიწყო პოლიციამ. დღეს ცდილობენ ტელევიზიის დაშორება ტყვეებული კადრებით სულ

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

ქალბატონო დოლო, თითქმის მიტინგის

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

მომიტინგეანი აქტორილინი იყვნენ სიყვარულით, სიტყვით, დროებით და ჯვრებით, და ფაქტო ხელისუფლება კი - სიკვლევილით და ხელკეტებით...

ნამლები. შემდეგ კი ისევ ბატონმა ჯემალმა გადმომიყვანა პირველ კლინიკურ საავადმყოფოში, სადაც უდიდესი დახმარება აღმომიჩინოდა. თოდუამ. აი ასე დავისავე საქართველოს სიყვარულისთვის. რაც შეეხება ალავიძის დეზინფორმაციულ განცხადებებს, როგორც ორი წლის წევრი, ისე ჰგავს როდიონოვის განცხადებებს.

გარკვებლები თქვენი გაზუთის მემუიებით და მინდა დიდი მადლობა გადაუხადო თავად თქვენი გაზუთის კოლეგებს, მრგვალი მაგიდის წევრებს, ჩემს უნივერსიტეტის თანამშრომლებს: ბატონებს ჯემალ იონათამიშვილს, ალექო თოდუას, რომან ნონორიას და ყველას, ვინც შენუხდა ჩემი მდგომარეობით.

დაიწყო უშუალოდ და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა დასავლეთი კარები და იმით დაუნუს ცემა. ალავიძე არ ელოდა ქალბატონი მანანას გამოჩენას, მაგრამ როცა გამოჩნდა, ამან უფრო გააცოფა და შეეცადა თავისი პოლიციით ალყაში მოეკეტა ქალბატონი მანანა, მაგრამ ამის უფლება არ მისცეს. შემოტყვევა მოგერიტულ იქნა.

26 მაისის აგზა

გვ. 3

ტატს, ბატონ ტარიელ ფუტყარაძეს გადაეცემა. შემდეგ გონებას ვკარგავდი, ამიტომ საავადმყოფოში მომათავსეს. მაგრამ არ ვისურვე იქ დარჩენა და ბინაზე ვმუხრანობ. ჩემს გარდა ძალიან ბევრი სენაკიდან ჩამოსული დასახლება. მათ შორის სასტიკად სცემეს სამოციანთი წლის კაცი ხუტა კვიციანი. მაგრამ ბოლოს ვიტყვი, რომ მტრის ჯინაზე შემდეგ მიტინგზე უფრო მეტი შემართებით ვიბრძობ. მინდა, ასევე, ალაყიძის მიემართო, რომ გონს მოვგოს, მასაც კარგად მოესხნება, შევარდნაძე როგორ უფასებს „განუხლ ამაგს“, იქ არ გაისტუმროს, სადაც ხშირად უყვარს ხოლმე მის შუეს ხელკეცილების გასტუმრება.

რეზო ქვეშარია - საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი.

- ბატონო რეზო, მიტინგი როგორც კი დაიწყო, თქვენ გახსენით სიტყვა. თითქოს დაიწყო კიდევ მიტინგი და ჩანს, რომ სიტუაცია შემდგომში რა მოხდება?

- უპირველესად სანამ დაიწყებოდა მიტინგი, მინდა გითხრა, რომ იყო წინააღმდეგობა პოლიციის გადაცემული მუშაკების მხრიდან. ტრიბუნაზე რამდენიმე მომიტინგეს სახეზე ხელი გაართვა. ეს იყო პირველი შემთხვევა, რაც ვნახე. შემდეგ წამოვიდა მეორე ტალღა, შიგ მომიტინგეებში, მაგრამ მოუგვირეო. შემდეგ ჩანს, რაც

- შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამშრომლები სოლად შეიჭრნენ ტრიბუნაზე, სადაც მიტინგის ჩატარება იყო დაგეგმილი და დაიწყო პირდაპირ დარბევა. პროვოკაციაზე იწვევდნენ მომიტინგეებს და ვინც ხელთ მოიგდეს, დააშავეს და სასტიკად სცემეს.

- ბატონო დავით, თქვენ როგორ დაშავება მოხდა მაშინ, როდესაც მიტინგის დარბევა დაიწყო სპეცდანიშნულების რაზმმა, რომელიც ფარებით და ხელკეცილებით იყო შეიარაღებული. ხუთი თანამშრომელი მომცვიდა ზურგიდან და „გამომიყვანეს“ აქეთ და გზადაგზა სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას მაცემდნენ.

- ამის შემდეგ სად აღმოჩნდით?

- დამაპტიმრეს და მიმიყვანეს მთაწმინდის რაიონის პოლიციაში, სადაც ჩვენი მომხრეები იყვნენ ასევე დაპატიმრებული. გაგვიჩერეს ღამის თერთმეტ საათამდე. მოვიდნენ პროკურატორის თანამშრომლები, ჩამოგვართვეს ჩვენები და გამოგვიშვეს.

- შიგნით თუ ხდებოდა ფიზიკური შეურაცხყოფის მიყენება?

- პირადად მე არ დამინახავს, მაგრამ ცემის ხმები მესმოდა, ასე რომ, შეიძლება ვიგულისხმოთ, რომ ასეთ რამეს ადგილი ჰქონდა. მე ასევე ხაზგასმით აღვნიშნავ, რომ ჩვენგან არ ყოფილა არავითარი თავდასხმა პოლიციაზე, პირიქით, მათ დაიწყეს დარბევა. ამის უამრავი მონაწილეობა. როდესაც პოლიციის გადაცემულმა მუშაკებმა ტრიბუნის ერთი მუშაკი დაიკავეს, დაიწყეს მომიტინგეთა შეწინააღმდეგება.

- ბატონო დავით, რა შეიძლება მოყვას ყოველივე ამას, ისევე ხომ არ ჩავლის, როგორც წინა დარბეული მიტინგები?

- სწორედ ჩვენი ძალისხმევაც იქითკენ უნდა იყოს მიმართული, რომ რაღაც პრეცედენტი შეიქმნას, სამართლებრივ დონეზე უნდა მიმართოს საერთაშორისო ინსტიტუტებს, თუმცა ის, რაც ხდება ქუჩაში, ის ხდება სახელმწიფო

2001 წლის 26 მაისს მიტინგზე დაშავებული მალხაზ კალანდია

და სიტუაცია, იყო სიჩუმე მოედანზე, ყველა მომიტინგე იხედებოდა ტრიბუნისკენ. მე გაეცხნე მიტინგი. მივლოცე ხალხს 26 მაისი. სულ რამდენიმე წუთი ვილაპარაკე შემდეგ ჯერ პოლიცია წამოვიდა, ამას მოჰყვა სპეცრაზმის შეშინება და დარბევა. სხვებისაგან განსხვავებით, მსუბუქად დავმკაფიე. ბეჭებში, ზურგის არეში მომხვდა ხელკეცი. მივიკითხე საავადმყოფოს, ნენეა მქონდა ანუ არა.

- ბატონო რეზო, დარბევის დროს თქვენ ტრიბუნაზე იდევით და მაინტერესებს, რა ხდებოდა.

- იყო ჩვენი მომიტინგეების დაშავება პოლიციის მხრიდან. მაგრამ ჩვენ გვირცხამდნენ ათი წელი და მოთმინების ზღვარიც არსებობს. დროშის ტარი და ჯვარი არ არის იარაღი, მაგრამ როდესაც გირცხამენ, რაღაცით ხომ უნდა დაიცვა თავი. ისე, უფორმოდ იმიტომ შემოუშვეს პოლიცია, რომ ჩვენთვის მოეწყობა პროვოკაცია და გამოეწვიათ ის, რაც შემდეგ მოხდა.

- ბატონო რეზო, აგრესიებზე დემონსტრაციას, თითქოს დარბევისას შოლოდ პოლიციის თანამშრომლები დასაშინებენ.

- როგორ გვეადრებათ, საავადმყოფოები სასვე იყო. თუმცა იქაურობა იძულებითი წესით დაატოვებინეს. ამის ფაქტები გაგაქანია. ზოგი დაშავებული თვითონ წავიდა სახლში, რადგან შემდგომში არ ყოფილიყვნენ დაკავებულნი პოლიციის მიერ, რადგან ამონებდნენ პალატებს, აკავებდნენ სასწრაფო დახმარების მანქანებს. ტროლეიბუსებშიც კი პოლიცია იჯდა.

- დღევანდელი ფაქტობრივი ხელისუფლება სისხლიანი გზით მიდის, მაგრამ ჩვენ მშვიდობიანი გზით გავიმჯობავებით. ტელევიზიით ალავიძე აცხადებს, თითქოს ჩვენ ვართ უკანონოები. სწორედ ჩვენ რომ ვართ კანონიერი ხელისუფლება, ამიტომაც გვებრძვიან. 26 მაისი მათი საბოლოო დამარცხების და დასაპარების დღეა. მათ ამბობს ფანდები არ უშველით. შევარდნაძეს მე დავარქვი ხუნტა ხუნტის ძე ხუნტა. სანამ ის იქნება საქართველოში, გენოციდი გაგრძელდება. ხალხი ამას ვერ მოითმენს.

დავით გომბაძე - საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე.

- ბატონო დავით, როგორ დაიწყო 26 მაისის მიტინგის დარბევა?

რა ომონის რაზმები.
- თქვენ სადეთელი მიტინგის დარბევისას დაგიზიანდათ?

- დიას, როდესაც დამაკავეს, მე განუცხადე, რომ წინააღმდეგობას არ ვუწევი, მაგრამ მათ კაცობაზე იყოს პოლიციაში მიყვანამდე გზადაგზა მირტყეს კიდევაც.

- ბატონო დავით, ამ დარბევის შემდეგ ხალხი ხომ არ შეშინდება?

- ჩვენ უპირველესად ვართ ქართველები და ის ხალხი, ვინც 1659 წელს კახეთში ასი ათასი მომხედური განუცხტა, ჩვენ მათი შთამომავლები ვართ. ქართველები ერთხელ გამოვიდვართ, მაგრამ ფუნდამენტურად, ამიტომ მათ ყურადღის, ვინც გადაშენებით გვემუქრება. დროზე მოინანიონ, რამეთუ ძალიან საველალოდ დასრულდნენ მოღვაწეობას, რამეთუ წერილ არს: ვინცა მახვილი აღილოს, მახვილითვე შეიმუსრების.

- და ბოლოს, ჩვენ მიტინგებით თუ დავაპარცებთ შევარდნაძის პოლიციურ რეჟიმს?

- აუცილებლად დავაპარცებთ. მაშაძმა განდიმ შიშველი ხელებით დაამარცხა ბრიტანეთის კიბლბამდე შეიარაღებული იმპერია.

მალხაზ კალანდია - მიტინგის მონაწილე.

როდესაც მოვიხალხე ბატონი მალხაზი, ფეხზე ვერ დგებოდა, სიარული უჭირდა. რამდენიმე დღის განმავლობაში მძიმე მდგომარეობაში იწვა პირველ კლინიკურ საავადმყოფოში, ლაპარაკი უჭირდა, მაგრამ ჩემთან საუბარზე უარი არ უთქვამს.

- ბატონო მალხაზ, როგორ მოხდით თბილისის საავადმყოფოში?

- ვარ სენაკელი, სპეციალურად ჩამოვედი ამ დღესთან დაკავშირებით მიტინგზე დასასწრებად. ვიდექი კიბზე. როდესაც პოლიციამ ვერ შესძლო ჩვენი დაშლა, წამოვიდა ომონი. თავს დაგვესხნენ ხელკეცილებით, გავგეთლეს ფეხებით. მესროლეს თავში ჯერ ჯვარი, შემდეგ წამომეწივნენ, ნამაქციეს, დაუზოგავად მირტყეს ხელკეცილები თირკმელებში. პოლიციაც მირტყამდა ნისხებს. როცა თავი დამანებეს, მომიტინგეებმა ამიყვანეს მერაბის ეზოში. იქ ძალიან ცუდად შევიქნე, გამოიძახეს სასწრაფო დახმარების მანქანა. საავადმყოფოში გამომიყვანეს ბიძურა აფრასიძე, გურამ ჩალიგავა ვახტანგ კეკელია და მყავალა სანაია. მაგრამ გზა გადავიკეტეს პოლიციის მანქანებმა. ამოვიდნენ სასწრაფოს მანქანაში, ჩემთვის ხელი აღარ უხლიათ, მაგრამ ვინც მე მახლდა, ყველა სასტიკად სცემეს და პოლიციის მანქანებში გადასხეს. მყავალა სანაიას სახეში დაარტყეს, ის წაიქცა. ნაქცულს კიდევ სცემეს, შემდეგ

დაიხრებოდა და არ ვიცი, მერე სად წაიყვანეს.

- ექიმებს თუ ჰქონდათ მანქანაში რაიმე რეაგირება?

- იმ მომენტში, როცა პოლიცია დაგვეხა, მზარ ამოუღიათ, მაგრამ როცა წავიდნენ, იხახოდნენ, ეს რა ხალხი ყოფილა, ადამიანები კი არა, ჯალათები არიან.

მიმიყვანეს საავადმყოფოში, თირკმელები მაქვს

დაზიანებული, წელიც დაშავებული მაქვს. საავადმყოფოში მოიყვანეს აკაკი მითიაშვილი. ასევე ლევან გომეჯიშვილი, რომელსაც თავი ჰქონდა გახეთქილი და სისხლი მოსდიოდა. თხოუმტი ნაკერი ჰქონდა დადებული.

- საავადმყოფოდან რატომ გამოხვედით?

- ექიმებმა მიიტყვეს გამოვსულიყავი, რადგან ასეთი ბრძანება მიიღეს ალბათ. პალატაში რომ ვინეტი, ვილაც პოლიციელი შემოვიდა, დამთვლიერა და გავიდა. ალბათ მათ აიძულეს, რომ არ გავეჩერებინეთ ექიმებს. ისე, პოლიციელებს ექიმები უფრო მეტ ყურადღებას აქცევდნენ.

კლარა შამათაძე - საქართველოს პედაგოგიური ინსტიტუტის წევრი, ლტოლვილი აფხაზეთიდან.

- რას გვეტყვით მიტინგის შესახებ?

- 26 მაისს, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს, რა თქმა უნდა, ვიყავი მიტინგზე, რომელიც სასტიკად დარბია პოლიციამ. პირადად მე ჯვარი მჭერა ხელში. დარბევისას მეგობრებმა მიხსრეს, პოლიციამ არ დაგინახოს ჯვარი, თორემ გვემუწო. მაგრამ იმას როგორ ვიკადრებდი, რომ ჯვარი იქ დამეგდო და მე წამოვსულიყავი, რაღა ქრისტიანი ვიქნებოდი. შემდეგ უკვე ქალბატონ ქეთო ხაბულიანის მეუღლეს გადავეცი. დარბევის შემდეგ გადმოვედი რუსთაველზე, მეცნიერებთა აკადემიის წინ გაჩერებას

დარბეული მომიტინგეების ერთმა წაწილმა მერაბ კოსტავას ეზოს შეაფარა თავი; ომონი იქაც აპირებდა შეჭრას. მიტინგის დარბევა: ვასლ მალდაფერიძე, ჯემალ გამახარია, თამა დავითაშვილი და თამაზ მეჭიაური მერაბ კოსტავას ეზოში თავშეფარებულ ხალხს ომონისგან იცავდნენ.

თან. იქ დავინახე დიდი მატყარია, რომელიც ცუდად იყო და გარშემო ხალხი ეხვეოდა. მე საშველად მივედი, რომ წყალი დამეღვინებინა. როცა დიღოს ვებმარებოდი, გამოვიცვიდნენ ომონელები ფარებით, ხელკეცილებით, თმბში მომიკიდეს ხელი და ასფალტზე დამაგდეს. მე რას ვაშავებ-მეთქი, ვკითხე. ამის შემდეგ ნაქცულს ზურგზე და თავში მირტყეს ფეხები. ექიმ ალექო თოდუასაც ჩაარტყეს ნისლი, რომელიც ჩვენ გვეხმარებოდა. ცემისაგან გონება დავკარგე და წამიყვანეს საავადმყოფოში.

- რა სიტუაცია იყო საავადმყოფოში?

- როდესაც გაიგეს, რომ მიტინგზე დამოკლებული ვიყავი, ცინიკურად დამიწყეს ლაპარაკი. ციტრამონიც არ მომცეს დასალევეად. ისე, იქ იმყოფებოდა სამი მოქალაქე, დაშავებულნი, რომლებიც შემთხვევით გაჩერებულნი იდგნენ, რაფერი არ იცოდნენ, მაგრამ ისინიც სცემეს ომონელებმა, აქ რატომ დგახართო.

მაგრამ მიუხედავად ყველაფრისა, ბრძოლის უნარი არ გამწელებია. არ შევშინებულვარ. ვიბრძობე საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის და კვლავ დავესწრები მიტინგებს.

ვატიცვამულო აპითხველო, ალბათ ყველა თქვენგანი დახმარებდა, რომ ჩვენ არაფრით არ უნდა დახარბოთ თამაზ ხელეძისათვის ბრძოლის დროს და გოლოვად უნდა დავიცვათ საქართველოს კანონიერი პრეზიდენტი, ბატონი ზვიად გამახარია და მირაბა კოსტავას იდეები, საქართველოს კანონიერი ხელისუფლების პრინციპები.

ჩვენ სხვა გზა არ გვახარია. დღეს ჩვენ უნდა ვიღებთ პრინციპულ განმარტავი სუფლავალი მომარაგის დედა ადგილას - კოლხურ კოშკში ჩვენი ლიდერის, ძალბატონი მანანა არჩვაძე-გამახარიაძის გვერდით. (ფოტოგრაფი ავტორისა)

2001 წლის 26 მაისს რესპუბლიკის მოედანზე ათასობით პატრიოტი შეიკრიბა... მომავალი უფრო მეტი მოიყრის თავს!

შიც ჩვენ უბრალოდ ვამბოლეთ და ნიღბი ჩამოვხსენით ამ რეჟიმს. ესენი ღიღანს ვერ იბოგინებენ.

- ბატონო დავით, მე პოლიციის დასაშინების ფაქტზეც მინდა გკითხოთ.

- ეს იყო კარგად დაგეგმილი სცენარი პოლიციის მხრიდან, დარბევა ორ ეტაპად ჩატარდა. ჩვენს რიგებშიც დავაფიქსირე მათი პროვოკატორები. მათ შეგნებულად გამოიწვიეს მომიტინგეები მიტინგის ჩასაშლელად. შემდეგ, პოლიციელები რომ ვერაფერს გახდნენ, შემოიჭ

ოპიციალური ქრონიკა

1991-93 წლებში რუსეთის იმპერიის, ადგილობრივი კრიმინალური ბანდებისა და ცრუ პოლიტიკური პარტიების მიერ ორგანიზებულ სამხედრო-სახელმწიფო გადატრიალებას შედეგად მოჰყვა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს, პრეზიდენტის ინსტიტუტისა და მთავრობის დაშობა, აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს ტერიტორიების ჩაბარება, ასევე ათასობით ქართველის მშობლიური მიწა-წყლიდან აყრა, ფიზიკური განადგურება, პერმანენტული გენოციდი და სრულიად საქართველოს გაპარტახება.

დღეს საქართველოში ფაქტიური ორხელისუფლებიანობაა: ერთმანეთის პარალელურად არსებობენ საქართველოს რესპუბლიკის კანონიერი უზენაესი საბჭო, რომელსაც რეალური ძალაუფლება არ გააჩნია და უკანონო, სამართლებრივად უწარსულო ფაქტობრივი ხელისუფლება, რომლის მოღალატურმა პოლიტიკამ გამოიწვია სახელმწიფოს ტერიტორიული მთლიანობის რღვევა, სუვერენიტეტის ხელყოფა, საბიუჯეტო კრიზისი, კორუფცია, ეკონომიკური და სოციალური სიღატაკე, პოლიტიკური ქაოსი, რეგიონალურ კლანთა თარეში, აგრესიულ მეზობელთა თავდასულობა, ტერორი, შანტაჟი და ასე შემდეგ...

დე-ფაქტო ხელისუფლებას დღემდე არც ერთი ნაბიჯი არ გადაუდგამს ქვეყანაში კანონიერების, ტერიტორიული მთლიანობისა და წართმეოლი ღირსების აღსადგენად. მისი ძალაუფლების შენარჩუნება ემყარება პოლიტიკურ რეჟიმს, რამეთუ ოთხმოცი ათასი პოლიციელი და „სამართალდამცავთა“ უზარმაზარი არმია მართლდენ კრიმინალურ ჩინოსანთა სავარძლების განსამტკიცებლად და სოციალურად დაბეჭავებული მოსახლეობის დასამხმრებლად

სჭირდება. სრულიად საქართველოს იურიდიული, პოლიტიკური, ეკონომიკური და მორალურ-ზნობრივი კრიზისიდან გამოსაყვანად საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრავალმა მაგიდამ შეიმუშავა მემორანდუმი, რომელიც საჯარო დიალოგს სთავაზობს ყველა იმ პოლიტიკურ ძალას, მათ შორის ფაქტობრივ ხელისუფლებაში წარმოდგენილ იმ პარტიებსაც, რომელნიც:

1. აღიარებენ დევნილი კანონიერი ხელისუფლებისა და დე-ფაქტო ხელისუფლების პარალელურ არსებობას;
2. გმობენ ხელისუფლების ცვლას ძალადობის, პუტჩის, ტრაქტებისა და ცრუ არჩევნების გზით;
3. მხარს დაუჭერენ ლეგიტიმური ხელისუფლებისგან დევნილი უზენაესი საბჭოს საკანონმდებლო ბაზის საფუძველზე გადამდელი საყოველთაო არჩევნებისათვის წინა პირობებისათვის მომზადებას და დანიშნა-ჩატარებას;
4. არ მონაწილეობდნენ 1991-93 წლების პუტჩში და აღიარებენ მრავალი მაგიდის წესდებს;

ძვირფასო დევნილებო! შინაური და გარეული ბნელი ძალები ხალხის დასაზღვევად მრავალ შენობებულ ხერხს მიმართავენ. ცრუ-ანტიეროვნული, პოლიტიკურ-საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისა თუ რელიგიური სექტების შექმნით, მათში გულუბრყვილო უღარიბესი ფენების მიზიდვით, სოცოცლისათვის საშიში ჰუმანიტარული დახმარებით ახერხებენ ეროვნული ცნობიერების დაქვეითებას, სიფხიზლის მოდუნებას, პოლიტიკური კრიზისის აქცენტის გადატანას

სოციალურზე, ოცდაათ ვერცხლად სულაყიდულთა გამოყენებას, თავიანთი პოლიტიკური ზრახვების მისაღწევად.

ვერავ მტერს არ სძინავს! ნუ წამოგვებით მის ანკესზე!

საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა ძალუძს საქართველოს 1991 წლის კონსტიტუციის, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და კანონიერი ხელისუფლების აღდგენას და უზენაესი საბჭოს საკანონმდებლო ბაზაზე ლეგიტიმური არჩევნების და-

წლის კონსტიტუციის აღდგენით შეიქმნა კონსტიტუციური ვაკუუმი, რითაც აფხაზ სეპარატისტებს საბაზი მიეცათ აღდგენით 1925 წლის კონსტიტუცია;

3. 1995 წლის ხუნტის პარლამენტის მიერ დამტკიცებულმა შევირდნადის კონსტიტუციამ ფაქტობრივად საქართველოს იურისდიქციის გარეთ დატოვა აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს ტერიტორიები;

4. 1994 წლის 4 აპრილს ხუნტის წარმომადგენლებმა ქ. მოსკოვში ხელი მოაწერეს კაპიტულანტურ ხელშეკრულებას საქართველოს და აფხაზეთის შორის, რითაც ფაქტობრივად აღიარეს აფხაზეთის დამოუკიდებლობა;

5. გაეროსა და ეუთოს მისიების უშუალო რეკომენდაციებით მიღებული 28 რეზოლუცია სულ უფრო და უფრო გვაშორებს აფხაზეთის დაბრუნების მიზანს.

ზემოთ ჩამოთვლილი ანტისახელმწიფოებრივი აქტები ნოყიერ ნიადაგად იქცა აფხაზ სეპარატისტების აქტივობისა და რუსეთის იმპერიის ექსპანსიისათვის.

კანონიერი ხელისუფლების აღდგენა ნიშნავს:

ხუნტის მიერ მიღებული ყველა უკანონო ქმედებათა ბათილად გამოცხადებას და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მოქცევის საქართველოს რესპუბლიკის იურისდიქციაში, სამართლებრივად აფხაზეთის დაბრუნებას, რასაც ქართველი ერის ძალისხმევით დე ფაქტოდ დაბრუნებაც მოჰყვება.

სრულიად საქართველოსა და აფხაზეთის ბედი თქვენს გამჭრიახობასა და პოლიტიკურ სიფხიზ-

ლეზა დამოკიდებული. მოგიწოდებთ, აქტიურად დაუჭიროთ მხარი საქართველოს პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრავალი მაგიდის მემორანდუმს, გადაჭრით მოითხოვით:

1. საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციის, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და მთავრობის იურიდიული სამართალმემკვიდრეობის დე-ფაქტო აღდგენა;

2. შევირდნადისა და მისი კრიმინალური ხელისუფლების დაუყოვნებლივ გადადგომა.

გვარავდეთ ღმერთი მშვიდობიან პოლიტიკურ ბრძოლაში!

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დეპუტატები:

რ. კეშელაშვილი
უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი

ჟ. შონია
უზენაესი საბჭოს წევრი

მ. ბირცხულაშვილი
უზენაესი საბჭოს წევრი

დ. ჯაფარიანი
უზენაესი საბჭოს წევრი

აფხაზეთის უზენაესი საბჭოს დეპუტატები:

რ. შვილაშვილი
უზენაესი საბჭოს წევრი

რ. შამუგია
უზენაესი საბჭოს წევრი

საქართველოს ჰელსინკის კავშირის ცხუმ-აფხაზეთის რეგიონალური ორგანიზაცია.

6 მაისი, 2001 წელი

მიმართვა აფხაზეთიდან დევნილ მოსახლეობას!

ნიშვნა-ჩატარებას. განვიხილავთ წლებმა დაამტკიცა: ვინც საქართველოს ძირძველი ტერიტორიები გაასხვისა და ვინც დევნილებად გვაქცია, ჩვენს საცხოვრისში არ დავაბრუნებ!

1991-1993 წლების სახელმწიფო გადატრიალების უშუალო შედეგია აფხაზეთისა და საქართველოს ტერიტორიების ჩაბარება, ქართველი მოსახლეობის არასრული გენოციდი. ხუნტამ კანონიერი ხელისუფლების დამსხობისთანვე განახორციელა მიზანმიმართული ანტიეროვნული ქმედებანი:

1. გააუქმა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მიერ გარდამავალი პერიოდისათვის შეიმუშავებული და დამტკიცებული კონსტიტუცია - საქართველოს რესპუბლიკის ძირითადი კანონი, ის ძირითადი ბერეკტი, რომელიც განაპირობებდა აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის ყოფნას საქართველოს იურისდიქციაში;

2. 1992 წლის 21 თებერვალს 1921

უცნობია. მის ამგვარ ქმედებას, ცხადია, მცეროლენი გასამართლებელი სიგყვაც კი არ მიეცაღაგება. მაგვამ ვიგყვი, რომ ჩვენს

ინტერვიუ პოლიტიკურ ოპონენტთან

(დასაწყისი წინა ნომარაში)

- ბატონო შალვა, უკანონო ხელისუფლების ბოლო "საპარლამენტო არჩევნები" თქვენმა პარტიამ იქ მოხვედრა ვერ შეძლო. საინტერესო, განხორციელების შემთხვევაში ყურადღაღები პროგრამა კი გქონდათ: უფასო სამედიცინო მომსახურება, განათლების სისტემის რეორგანიზაცია, უფასო სწავლება და ამითაგრებულ კლასებში, პედაგოგთა მდგომარეობის ძირეულად გარდაქმნა და სხვა. მაგრამ, რადგან "პარლამენტში ვერ მოხვდით, ცხადია, პროგრამაც განუხორციელებელი დაგრჩათ სამაგიეროდ საკრებულოებში საკმაოდ გყავდათ თქვენი წევრები.

- ჯერ ერთი, ბოლო არჩევნებში ჩვენ თერამეგი პროცენტით ვავედით, მაგრამ მაინც არ შეგვიძვეს. ეს კი საგრმნობლად დავეგყო ქვეყნის სოციალურ მდგომარეობას. თუმცაღა პროგრამის განხორციელება ერთგვარად მაინც შეგძელით: მივადღვიეთ იმას, რომ ონკოლოგიური სენით დაავადებული ადამიანები გადავიყვანეთ საბიუჯეტო ლაფინანსებზე; საკონსტიტუციო სასამართლოს მეშვეობით სკოლებიდან და საბავშვო ბაღებიდან დათხოვნილი პედაგოგების დღი ნაწილი დაეაბრუნეთ თავიანთ ადგილებზე; მივადღვიეთ იმას, რომ დღეს სამუშაო განათლება თბილისის სკოლებში უფასოა და ბუჯეტიდან ფინანსდება. ეს კი ცოტა არ არის.

- ამის გაკეთება ალბათ საკრებულოებიდან მოახერხებთ

- ლაბ. - შექლდე შეკითხვა თქვენი პარტიის წევრს, ბატონ ფრიდონ ინჯიას ეხება. ცნობილია, რომ დასახლებულ ული პიროვნება აქტიური მოაწილე გახლდათ საქართველოს პრეზიდენტს დაპირისპირებულ მკამბობებებს ჯგუფისა. მაშინ მან რუსეთიდან ჩამოიღებან გელესადგური და თბილისის მღვანე გამაგრებულ პუტჩისტებს

დაუმონტაჟა. ფ. ინჯია აქტიურად მონაწილეობდა სისხლან გადატრიალებაშიც პრეზიდენტის გროზნიდან სამშობლოში

ჩამოსვლის შედეგ, ე.ი. კანონიერი ხელისუფლების აღდგენის პერიოდში, იგი ერთ-ერთი უშუალოდ იყო შევირდნადისა და სალდაფონ ბაღენის შორის დაწყებულ გარიგებაში. მერე კი გამინისგრებულმა გვარაბანდა მოითხო ხელი, კარგი ცხოვრება შეიქმნა. მაგრამ, მერე რა მიმგნთა გამო, ემიგრაციაში წავიდა, "სომართლის" დაღვანა სტრასბურგში მოისურვა. იმ დროს თქვენ მასთან კავშირი გქონდათ და ცხადია, ყველაფერი იცით მისი "გამართლების" შესახებ. ის კი არაღა, "დეპუტატობასაც მიაღწია" და შინ მობრუნებული, მშვიდად ასრულებს ხალხის რჩეულის მოვალეობას. რას გვეტყვით ფ. ინჯიასთან თქვენს დღევანდელ ურთიერთობაზე?

- ბატონი ფრიდონის მოღვაწეობის ის პერიოდი, რომელმე თქვენ მაუწყებთ, ჩემთვის

შალვა ნათელაშვილი:

სტრასბურგს, ეპროსაბჟონ სანამარტოლოს იმისთვის მივმართე, რომ საქართველოში ბოლო მოაღოს ხელისუფლების უზურპაციისა და ყველაწიერი გადატრიალება, რომელთა გამო ხალხი ჩამოგრაბულია თაჟინი ჟაჟყნის მართვას, იმინი საკუთარ ბაღს თავად ვეღარ ვევაჟან. არს დაპარტული აჟჟს დამოუკიდებლობა. ამ ხელისუფლებაზე ყველაწიერი ეს სამხედრო გადატრიალებისა და პარტისგან გაყალბების დაქანონებით ნაგვართაჟ

პარტიაში ეროვნული შერიგება განხორციელებულია. ჩვენთან საკმაოდ არიან ბატონი მგვიადის მომხრეებიც და მოწინააღმდეგეებიც, იმ სამინიღო მშათა შორის ჩამოვარდნილი დაპირისპირების მონაწილეებიც, სხვადასხვა შეხედულებების ადამიანები... მაგრამ, როგორც უკვე ვთქვი, ჩვენთან შერიგების სასურველი პროცესი უკვე შეღვა. რაც შეეხება ფ. ინჯიას, იგი 1999 წლის საარჩევნო კამპანიის დროს ვაგვიყნა, როდესაც ოპოზიციაში ჩაუღდა "მოქალაქეთა კავშირსა" და პრეზიდენტის გუნდს. და ძალიან კაცურადაც მოიქცა სხვა მინისგრებისაგან განსხვავებით, გათავისუფლების შემდეგაც რომ აგრძელებენ მათს ლოიალსა და პირფერობას. ბატონმა ფრიდონმა კი რაც დასათმობი არ იყო, არ დათმო, არ დააკეჟყოფილა ამ გუნდის კარიერისგული, პირაღული და ფინანსური

ინტერესები. ეს ნამდვილად მომეწონა ამ პიროვნებაში. იმაში კი ვერ შეგეწინააღმდეგებთ, რაც მისი ახლო წარუსესი თათბაღე მაუწყებთ.

- ბატონო შალვა, საწყენადნუ მიმჩნევთ და საურის ბოლოს ის უნდა გითხრათ, რომ შევირდნადის პარლამენტში ვერმთხვევდრის შემდეგ, პრესისათვის მიცემული თქვენი ინტერვიუებიდან, დღევანდელი ჩვენი საგელევიზიო გამოსვლებიდან, დღევანდელი ჩვენი საუბრიდანაც, ერთგვარად განწყვენებული კაცის შთაბეჭდილებას სტოვებთ. ალბათ, სწორედ ეს არის მიმგში თქვენს მიერ უკანონო რეჟიმის ამგვარი გამბართახებისა და მხილებისა. მაშინ, როცა მანამდე ორი მოწვევის "პარლამენტში" კომისიის თავჯდომარედ და დეპუტატად საქმიანობისას, იურიდიულად განამტკიცებდით უკანონოთა კანონიერებას. რაგომ ასეთი სახეცევილიება და ფერისცვალება? ესეც არ იყოს, მხოლოდ ამის მერე მიმართეთ სტრასბურგს და, თქვენი განცხადებით, საკმაოდ დამამიღებულ პასუსესაც მოკლეთ. მაინც რა მოჰყვება ევროსაბჭოდან მოწვევნილ ხმას?

- განაწყენების თათბაღე გეგყვით: რადგან პარლამენტში აღარა ვარ, დამერწმუნეთ, არაფრად არა ვარ განაწყენებული და გაბრბებული. მინდა დამიჯეროთ, რომ იქაურ კელლებს გამოცილებულს, ისეთი სულიერი სიმშვიდე დამეუღლა, თავად მიკვირს. მიგვიღე პარტიას, მეგი ვიმუშავე საკუთარ თავზე და რაც მთავარია, ამ სამარცხინო ორგანოში არა ვარ, რომელიც ქვეყნისა და ერის საწინააღმდეგო გადაწყვეტილებებს იღებს, როდესაც მთელი ეკონომიკური სუვერენიტეტი სავალგო ფონდსა და მსოფლიო ბანკს ჩააბარეს. ამიგომ ევროპული პრაქტიკა იმის თათბაღე, რომ პარტიის ლიდერი არ უნდა იყოს პარლამენტის

ქალაუფლება და თავისუფლება

1922 წლის 10 აპრილიდან 19 მაისამდე იტალიის ქალაქ გენუაში ტარდებოდა საერთაშორისო კონფერენცია ეკონომიკურ და ფინანსურ საკითხებზე. მასში მონაწილეობდნენ 29 სახელმწიფოს, აგრეთვე, დიდი ბრიტანეთის დომინიონის წარმომადგენლები. რსფსრ დელეგაციას ქონდა ყველა საბჭოთა რესპუბლიკის (აზერბაიჯანის, ბელორუსის, ბუხარის, საქართველოს, სომხეთის, უკრაინის, ხორვების), აგრეთვე შორეული აღმოსავლეთის რესპუბლიკების რწმუნებანი, დაცვა მათი ინტერესები. კონფერენციის მუშაობის დაწყებამდე ამბროსი ხელაიამ მონაწილე გაუგზავნა მის დელეგატებს. მიმართავს ხელს აწერდნენ საეკონომიკო საბჭოს წევრები: იასონ კაპანაძე, კალისტრატე ცინცაძე, ნიკოლოზ თავდგირიძე, მარკოზ ტყემალაძე, იოსებ მირიანაშვილი და სხვები.

მიმართვაში აღნიშნული იყო: 1917წ. დაირღვა თუ არა რუსეთის იმპერიის ხელოვნური მთლიანობა, ქართველმა ერმა გამოაცხადა დამოუკიდებლობა და დაუყოვნებლივ ხელი მოჰკიდა თავისი პოლიტიკური და ეროვნულ-კულტურული ცხოვრების რესტავრაციას. მიუხედავად იმისა, რომ მის მუშაობას აფერხებდნენ შინაური და გარეუბნები, მან გამოიჩინა ისეთი ნიჭი და ეროვნულ-შემოქმედებითი ენერჯია, რომ სამი წლის შემდეგ განათლებულმა ევროპამ სცნო მისი სახელმწიფოებრივი უნარი და ადგილი უბოძა საქართველოს დამოუკიდებელ სუვერენულ პოლიტიკურ ერთეულთა შორის. რასაკვირველია, ამას ვერ შეუზღუდებოდა მისი ყოფილი ბატონი, მცირე ერთა მხაგრელი რუსეთი. მან დასძრა საქართველოს საზღვრებისაკენ საოკუპაციო არ-

მია და 1821 წ. 25 თებერვალს უთანხმოო ბრძოლაში სისხლით სავან დაკლილ საქართველოს ხელმეორედ დაადგა კისერზე ისეთი მძიმე და სამარცხვინო მონობის უღელი, რომლის მსგავსი მას არ განუცდილა თავის მრავალ საუკუნეთა ისტორიაში.

ოკუპანტები, მართალია, ლამობენ შინ და გარეთ ყველანი დაარწმუნონ, რომ მათ გაათავისუფლეს და გააბედნიერეს ქართველები, მაგრამ რამდენად ბედნიერად გრძნობს თავს ქართველი ერი, ეს ყველაზე უკეთ ვუწეი მე, მისმა სულიერმა მამამ და დღესდღეობით ერთმა ნამ-

საც ამ უკანასკნელ წლებში ახდენ ქართველი ერის ზურგზე, აუ-

მორწყულ სარჩოს და გაუგებარის სიჩქარით იმავე უცხოეთში მივი-

ცილებლად მიიყვანს მას ფიზიკური გადაშენების და სულიერი გველურების და გახრწნის კარამდე.

დებიან. ერს უგმობენ და ართმევენ მშობლიურ ენას, მას უბილწვენ მამა-პაპურ ეროვნულ კულტურას. დასასრულ, მას უბლწვენ წმიდათა წმიდა სარწმუნოებრივ გრძობას და სინდისის თავისუფლების დრომის ქვეშ, ნებას არ აძლევენ თავისუფლად დაიკაფოფონოს რელიგიური მოთხოვნილება.

მისი სამღვდელთა უკიდურესად დევნილია. მისი ეკლესია, ეს ძველსძველადვე ფაქტორი საქართველოს ეროვნული სახელმწიფოებრივი ამაღლებისა და ძლიერებისა, დღეს უფ-

მის ართმევენ მამა-პაპათა სისხლითა და ძვლებით გაპოხიერებულ მინა-წყალს, რომელსაც უცხოეთიდან შემოიხიზულთ ურიგებენ. მათი ნყალობით, ისედაც გაღატაკებულ ერს პირიდან ჰგლეჯენ მისი სისხლით და ოფლით სისხლითა და ძვლებით გაპოხიერებულ მინა-წყალს, რომელსაც უცხოეთიდან შემოიხიზულთ ურიგებენ. მათი ნყალობით, ისედაც გაღატაკებულ ერს პირიდან ჰგლეჯენ მისი სისხლით და ოფლით

ამბროსი ხელაიას დაბარალეს კონტრევილუციური მინაწილობა და დაატვირთეს მასთან ერთად დაატვირთეს მგერი სება ეკლესიის მასხურნი. ვთაა-ზობით, ამბროსი ხელაიას დაკითხვის ოქმებს, რომელიც მოძიებულ იქნა საქართველოს სახელმწიფო ცენტრალურ არქივში:

არ ვერევი სახელმწიფო წყობილების და მართა-გაგვიკობის საქმეში, მთავრობის უარყოფასა და წინააღმდეგობაში და სხვა მავრამ ეს იმის არ ნიშნავს, რომ პირში წყალი ჩაყვინთო და არა ვიქნეთ რა, როდესაც ვთვალთ უსამართლობას, ვარეუბნებში მოძიებებს, ხალხის შე-

ვიწროებას, ერისთვის საზიანო შედეგებს და საზოგადოდ არ ვიტყვირთოთ ხალხის სამსახური, ვისი ინტერესების დაცვა და მისი მშუხარების სავანი არ ვამცნით ქვეყანას. ყველა ამას ქრისტიანული სარწმუნობა არ გვიკრძალავს ქრისტეს ებრალებოდა ერი, მას ემსახურებოდა და მასზე ზრუნავდა, ამბობდა ხშირად: მეწყალის ერი ესო (მარკ. 72), იუ დაიდუმებთ ერისთვისა; გვეუბნება ჩვენი მოძიებება. გადაათვალიერეთ ისტორია და იქ თქვენ დაინახეთ ამის დაბადსტურებულ უამრავ მაგალითს.

მოივონეთ ბასილი დიდი, გრიგოლი

დღისმეტყველი, იოანე ოქროპირი და მათი გამოსარჩლება ხალხის კეთილდღეობისათვის, მათი ბრძოლა ამ ქვეყნის ხელისუფლებასთან, მის უსამართლობასთან. სამღვდლოება ყოველთვის იყო დამცველი საქართველოს თავისუფლების იდეისა, რასაც გვიჩვენებს შემდეგი მაგალითი: იმერეთის მეფე სოლომონ დიდის მეტყიდერ აღუესანდრე ურწმუნობისა და სხვა დანაშაულობებისათვის სამღვდლო კრებამ განკეთა ეკლესიიდან და როდესაც ის მიიკვალა, აუკრძალა მას ქრისტიანული წესით დამარხვა.

... მოივონეთ ანტონ ტყონდიდელი და მისი გამოსვლა ტყვეთა სკიდის წინააღ-

მღვე. აბაგო მოციქული გვეუბნება, რომ ჩვენ წოდებულ ვართ თავისუფლებისათვის. ქრისტემ მოგვანიჭა ეს თავისუფლება და მტკიცედ უნდა შეინახოთ იგი. ერთსელ ვათავისუფლებულმა არ უნდა დაივადოთ ისევ მონობის უღელი (ვალ. 5,7); გვეტყვიან, რომ მოციქული ამბობს ინდივიდუალურ და სარწმუნოებრივ თავისუფლებას და ხალხის თავისუფლებას არ ენება, მაგრამ ვინც ჩაუკვირდება მოციქულის სიტყვებს, დარწმუნდება, რომ ის გულისხმობს კოლექტიურ ინდივიდუებს - ერებს და მათს ამ ქვეყნიურ ურთიერთობას. ამას მოციქული ცხადად გან-

რულ მოვალეობად ვრაცხ, კულტურული კაცობრიობის გასაგონად ვთქვა:

მე, როგორც ეკლესიის წარმომადგენელი, არ შევდივარ პოლიტიკური ცხოვრების სხვადასხვა ფორმების დაფასებასა და რეგულამენტაციასში, მაგრამ არ შემიძლია არ ვისურვო ჩემი ერისათვის ისეთი ნყობილება, რომელიც უფრო ფიზიკურ აღორძინებას და კულტურულ განვითარებას. ამიტომ ვითხოვ:

1. დაუყოვნებლივ გაყვანილ იქნას საქართველოდან რუსეთის საოკუპაციო ჯარი და უზრუნველყოფილ იქნას მისი მინა-წყალი უცხოელთა თარეშობისა და მძლავრობა-მიტაცებისაგან;

2. საშუალება მიეცეს ქართველ ერს თვითონ, სხვათა ძალდაუტანებლივ და უკანასხოდ მოაწყოს ისეთი ფორმები სოციალურ-პოლიტიკური ცხოვრებისა, როგორც მის ფსიქიკას, სულისკვეთებას, ზნეჩვეულებას და ეროვნულ კულტურას შეესაბამება.

სრული იმედი მაქვს, რომ მაღალპატრიცეული კონფერენცია, რომელსაც მიზნად დაუსახავს, გარკვევის უდიდესი პრობლემები კაცობრიობის ცხოვრებისა და დამყაროს ქვეყანაზე სამართლიანობა და თავისუფლება, არ უგულებელყოფს პატარა საქართველოს ელემენტარულ მოთხოვნილებას, დღეს ჩემი პირით წარმოთქმულს, და დაინსინს მას ძალმომრეობისა და სამარცხვინო მონობის კლანჭებიდან.

კურთხევა უფლისა იყოს თქვენზე და თქვენს კეთილშობილურ მისწრაფებასა და მუშაობაზე.

მდაბალი ამბროსი

მატიარაქი სრულიად საქართველოსა 7 თებერვალი, თბილისი

33. 5

წვერი, სავსებით სწორია. ამიგომ პარლამენტის წვერი არასდროს ვიქნები, იქ მხოლოდ ფრაქციას შევუშვებ.

რაც შეეხება სგრასბურს, ევროსაბჭოს სასამართლოს იმისთვის მიემართე, რომ საქართველოში ბოლო მოვდოს ხელისუფლების შეურაპიასა და ყველანაირ გადაგრაბებებს, რომელთა გამოც ხალხი ჩამოშორებულა თავისი ქვეყნის მართვას, ისინი საკუთარ ბელს თავად ვეღარ წყვეტენ. ერს დაეკარგული აქვს დამოუკიდებლობა. ამ ხელისუფლებამ ყველაფერი ეს სამხედრო გადაგრაბებისა და არჩევნების გაყალბების დაკანონებით წაგვართვა. აი, სწორედ ამაზე გვაქვს შეგანილი სწორად სგრასბურგის სასამართლოში. მდგომარეობა სამედიო და სასურველია, მალე დაიწყებენ მის განხილვას. ამას გარდა, სულ მალე საქართველოში ჩამოვა ამ სასამართლოს

თავმჯდომარე, ეს კი ძალზე სერიოზული ძერის მაუწყებელია. ჩვენ შევირდნაძის ხელისუფლებას ევროპაში ამოუკლებელი უსევდები იმ ნიადაგიდან, რომელშიც ასე დიდად ჰქონდა გადგმული, მსოფლიოს წინაშე კი უპურპაგორობაში წაიხილეთ.

- და კიდევ ერთი: რაკილა უკანონო, დიქტატორულ რეჟიმსა ხართ განდგომილი და "პრეზიდენტსაც" უკანონოდ მიიხვეთ, გვანგერებს, თუ გაცხანით გამთ "ასავალ-დასავალს" 2000 წლის N 31-ში გამთქვეყნებულ საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და "პოლიტიკურ პარტიათა და ორგანიზაციათა მრგვალი მაგიდას" მიერ შევირდნაძისადმი წაყენებულ ბრალდებებს. თუ მიიხვეთ თავს მათ მინაწილად მხარს თუ უჭერთ? - რასაკვირველია, გავცეანი. ბრალდებების გაგრძელება კიდევაც შეიძლება.

- გავრძელება შეიძლება და მერე

როგორ. მაგრამ სამართლიანად თუ მიიხვეთ გამოქვეყნებულს? - დაიხ, მათ ძირითადად სამართლიანად მივიხვევ და ცხადაა, მთლიანად ვუჭერ მხარს.

აი, ასე დასრულდა საუბარი ბაგონ მალვა ნათელაშვილთან. ვფიქრობთ, მკითხველი მიხვდება, რომ წერილის სათაურიდან გამომდინარე, ჩვენი სათქმელი ნათლად გამოვსაგეთ: ქართველი ლეგიონისგების თავაკაცმა დასმულ შეკითხვათა გარკვეულ ნაწილს რაგომდამ მთლად დასრულებულად არ უპასუხა, ანუ ირიბად თქმულად დაკმაყოფილდა. თუმცა, ერთი მხრივ, ამას სადღესოდ არსებითი და გადამწყვეტი მნიშვნელობა თითქმის აღარა აქვს, რაგან საუბარში თქმული უკვე ჩაელისა და ვერდასაბურუნებელს შეეხო.

მამ, რისთვისდა იყო საჭირო

მივიწყებულის, ერთგვარად უსამოვნოს, კვლავაც გახსენება და გამომზეურება, ალბათ იკითხავს მოგვიერთი.

მათ პირდაპირ და დარწმუნებით უპასუხებთ: საჭირო იყო. გონიერ პიროვნებასთან, ცნობილ პოლიტიკოსთან და უნარიან პარტიულ წინამძღოლთან ახლო წარსულში ნათქვამ-გაკეთებულის თაობაზე საუბარმა ნათლად დაგვანახა, რომ საქართველოს მრავალსაუკუნოვანი ისტორიის ბოლო ათწლეულში დაგრაბებული გრაგვილის მომსწრეებმა არაფერი არ უნდა დავიფიქროთ. მედმოქვენი სამართლიანად უნდა აღვუხსოთ და აღვწერთ მათში თითოეული ჩვენგანისგან თქმული და გაკეთებული. ქართველთა ხელაინდელმა მოდგამ ყველაფერი დაფარავად უნდა შეიგოს XX საუკუნის ბოლო ათწლეულში მრავალგანჯულსა და დაუმორჩილებელ სამშობლოში

გვიმართავს, როდესაც გვეუბნება, რომ თავისუფლება უნდა გვერდეს საფარელოდ უკეთურებისა" (1 ჟღ. 2,16), არა მიზეზებად სწორცა, არამედ ძმათა სიყვარულისათვის", ხოლო უკეთუ ურთიერთობის იკმინებოდით და შეიჭამებოდით, იხილეთ ნუგუკე ურთიერთობის განილინეთ", ამბობს იგი (ვალ. 5,13 - 15).

ამბროსი ხელაიას პირადი არქივიდან

გასალა მთავრადონი ლუიზა ხაჭაპურიძე და თამ ცირაძე

ინტერვიუ პოლიტიკურ მომენტთან

გაცხადებულ მიწიერ ჯოჯოხეთზე, რათა მომავალმა თაობამ შეუცდომლად მიაგოს პატივი თავდადებულებასა და მართლებს, მოიკეთოს და სამუდამო დავიწყებას მისცეს გამყიდველები და მოლაღაგეები.

ისე კი, ნუ ვიქნებით სულსწრაფები, ნუ განვიკითხავთ ერთმანეთს და წმინდა წიგნში თქმული ვირწმუნით: "უსამართლოს მიეგება იმის მიხედვით, რაც უსამართლოდ მოიმთქმედა, რაგან უფლისათვის უცხობა მიეკრძება".

და კიდევ: "მოვა უფალი ქვეყნიერების განსასჯელად; განსჯის სამყაროს სიამართლით და ხალხებს - თავისი ჭეშმარიტებით".

და კიდევ: "უფლის დღე ისე მოვა, როგორც დამე ქურდი".

ესაუბრა გელა ჯიღაშური 2001 წელი

რამაზ ბირაქაშვილი დაიბადა 1954 წელს, დაამთავრა ტყეზის რაიონის ორპირის საშუალო სკოლა, შემდეგ ქუთაისის პედაგოგიური ინსტიტუტის ფიზიკ-მათემატიკის ფაკულტეტი. მუშაობდა მასწავლებლად, შემდეგ ჟურნალ „განთიადში“, საიდანაც წავიდა პროტესტის ნიშნად - კანონიერი ხელისუფლების დაბრუნების მოთხოვნით... პერიოდულ პრესაში ბეჭდავს ლექსებს, გამოცემული აქვს მოთხრობების კრებული „სისხლიანი ფანტაზიები“.

ჰყავს მეუღლე და ორი ვაჟიშვილი.

როგორც სიკვდილის დღე შესაშური, ცნალობდა, როგორ ვერ ვთმობდი სიზმარს, ვიძლეე, მაინც მივაპყრო უფრო, იყო სიწვე, ხეხნა და ფაღლა, ვცაში და მაინც მშობდა პური.

18.12.94

თითქოს შეღებვს სამყარო ინიო, ჩვენი გულგონის დადავდა იხეცეს, კოყნა გვასწავლოს ისეთი ყინით, რომ ქართველონა გადაგვავინყეს. ასე დავეყრნის ფლეს სინამდვილე, არაფერს გვარგებს ორენა ფუცი, მოდი, სიზმარი გაიადვილე, იხე მაკოყნე, მეტყინოს კუცი. თითქოს საცანამ მოგველო კაუცი, ყველა ზილიკზე ლაღაკი გვახლავს, კარს ყველა შავ კარცს როლი გაუტრის, კოკით ფაისხამს ქართველი თავს ლაფს. თუმცა გვიხმონენ ჯერაქ ქართველონად, ეს საქართველონ არ არის ჩვენი, გაუძარცვია ფილით ქარს ველონად.

15.04.1996

არ დაძაძინა მისმა სითეთრემ, ნუხელ მთელ ლამეს თოვთა, კარზე მომადგა ვიღაც მახინჯი და შენი თავი მთხოვთა...

ასეთი ფილა ჯერ არ ყოფილა, სიკაცებს მოაკლდა რიდი, ისეც თოვთა და არეული ნაფხურები მიდის.

სული ამოდ დაქეძს სივრცეს, ზომა აღარ აქვს ლოდიწის, განრისხებული ზღავის ზამთარი და აღსასრული მოდის.

ბედნიერი ოჯახი

სავირო არ არის სინდისი - თქვა მამამ და უზოდელ ქვეყანას ზრდილობიანად გაუღიმა „მე მას არასოდეს შევუხებნივარ...“ სინდისყოფილი დედა იგონებდა: „ოჰ!...“ „ოჰ!...“ „ოჰ!...“ გაოგნებული ზავსებნი მთრთოლოვარე თითებით ჩაფრენოდნენ რადარ სასიამოვნოს: „როო, სინდისი?...“

ჩიხში იყო გონება მათი, სამყარო კი ზრუნავდა და სობდა თავისუფლოვნას, და მოხედვად სინდისისა, ამ დიდებულ ოჯახში ყველანი შედნიერად გრძობდნენ თავს.

მშობდა პური, მახხოვდა, როგორ არ თმობდა გული ნასესხებ ქოფვას, განაბულიყო ნაძვებში ჩადგმული ოდა, მეროდა, კარი გამოლო ფართოდ, ვერ დავიტოვებ ხელეში პური, მარილომყოფილი მომქონდა საზრდო.

მეცნიერება

(დასაწამი ნინა ნომრამაძე)

ზვიად გამსახურდიას პოეზიაში იშვიათია ლექსი, სადაც ბგერაფერის რომელიმე სახეობა არ იყოს გამოყენებული, ალიტერაციის „ზრდილობიანად“ არ გვეჩვენებს. ყველაზე ხშირად ტაქტიკური ტაქტიკა გადამავალი ალიტერაციებითა ისინი არა მთელ სტროფებს, არამედ მთლიან ლექსებსაც მოიცავენ. მით უფრო, თუ ლექსი სამშობლოს მტკიცებულ წარსულს უკავშირდება. მძაფრ ექსპრესიულ განცდათა გადმოსაცემად პოეტს სწორედ ალიტერაციის ფორმა აქვს არჩეული. ეს პოეტის ბუნებრივი სტილია:

„ზრდილობიანად და ზარადთა ხმა არი ზოგან და ზარი ანდუბობს ზაყელი მარაბდა ფარცხებს დაეყო ზარი მამის მოკაშაშე შიმშირი გიორგის ელვარე გორდა მამის მოკაშაშე შიმშირი გიორგის ელვარე გორდა მარჯან-მოჯარული გიშირი შთენია ქართა და ქართა“ (მარაბდა)

ალიტერაცია თვალსაჩინო და ეფექტურია, როცა მახვილიანი მარცვლის შემადგენელი ბგერები მეორდება: ქართულ ლექსში მახვილი უმეტესად სიტყვის ან ტერმინის საწყის მარცვლებზე და განმეორდება ბგერებიც უმთავრესად სიტყვების, ტერმინების თავში მოქცეული (აქ, ხინთინიძე, გვ. 328).

მართლაც, სიტყვათა საწყისი მარცვლიდან მარცვალთა დინამიკობა ბევრ ლექსშია ვერსიფიკაციისთვის ზღვრამდე მიღწეული: მარაბდა რაბიჯი-ზარადთა სისხლით ისხურება ტბორე ვაჟა ყაიხიანი ვარაყთა მარად ეშურება შორეთს რამინ დარბაზული რამები ლეთიან არღავან-რღავანი მოიწვეს ზღვა დღემაშების იჯშინან ვინგთან ვუვარნი. (მარაბდა)

როცა ზვიად გამსახურდიას ლექსებს აკვიდრები, ძნელია მოძებნი ბგერა, რომლის ალიტერაციაც არ ჰქონდეს პოეტს მოცემული: „და ცხრანი ცხენმალნი ცხრებიან ცეცხლოვან ცეცხლივან ცვლით ფარზენისხლარი ცვრებია მკერდზე-ნაპირალი მწველი...“ (მარაბდა)

აქ ცხ- კომპლექსის განმეორება მოულოდნელ ფორადობას იძენს. დანარჩენ სტროფებში სრულ ალიტერაცია ვხვდებით. დასახელებულ სტროფებში კი მკვერ „ზ-ს“ ყოველ „შ“ ენაცვლება, მკვერ „ჯ-ს“ ყოველ „რ-ს“ ყოველ „ს“. სწორედ ეს მონაცვლეობა იწვევს ასურულ ეფექტს, დინამიკურ ხმოვანებას: „შეშაბათა შობდა რომ შევაბდა“. გრძელდება ლექსი და გრძელდება ალიტერირებული ტაქტიკა მონაცვლეობით: „შამ ყოველ-ს“ ენაცვლება მკვერ „ლ-ს“ შემცველი ალიტერირებული ტაქტიკა.

ვლუბა იწვევს სასურველ ეფექტს, დინამიკურ-მუსიკალურობას. ეფექტი არც მამის ხუნდებმა, როცა ყოველ „ჯ-ს“ მკვერ „რ“ ენაცვლება. პოეტი ღრმა ადამიანური განცდიდან გამოდის, მუდამ თავისი პიროვნების პრიზმაში ხედავს და განიცდის, ეს დიდი მასშტაბის განცდაა, დიდობა ლამაზიც. მით უფრო, როცა ლექსი ქართველონის სულიერების წმინდა ადგილებს ეხება. მოვიტანთ ლექსს „ქაშეთი“:

„შორია შარიშური შარათა მიჰქრიათ სოველი ქარნი, ბორიო - ფლოქვების მარაბდა, ალბი ტალღებდა მდგარნი.“

...კანკალებს კილაშონ-კანკელი, ბანი და ებანი ბნელი ღეთისშობლის ღიმილი მიტირე, დამთიე სუღარა დარად, ამით რამ იდარა მითი რამ არკადებს აკრია კმარა! ელიან ლიანს და ლელიანს ჩუმი სიციცხლე მტკნარი გულანს ბროლიან-ყლიანს ხახამი ისერგავს მტკვარი, ქვიშათა ქუშია ქაშეთი, დროთა მარაბდელთა სევედა - ან არარატებდა არი რად, კეცტაჟი კეცილი კეცად, მამული, გაქრობდა ლამული, შრისხვალი თვალი თუ გეცა?“

ლექსი თავისუფლად იკითხება, მასში დისპარმონიულ ელემენტს ვერ გრძობ, მუსიკალურ-აკუსტიკური მთლიანობა მსგავს (თანაყურად) ბგერათა კომპლექსების მტკნარად მონაწილეობას ემყარება. ლექსის მთლიან სევედან, მინორულ ტონალობას ამთავრებს პოეტური მიმართვა, რომელშიც ტკივილთან ერთად პოეტის რისხვაც ჩანს. შრისხვალი თვალი“ სწორედ ასეთ ასოციაციას იწვევს მით უფრო, მამულის მტკნარან ისეთ შუერიგებულ მებრძოლთან, როგორც ლექსის ავტორი ბრძანდებოდა.

იმის მიხედვით, მკვერი თანხმობენია ალიტერირებული თუ ყოველ ლექსის ტონი განსხვავებულ ელემენტს იღებს. ტაქტიკა: „ზარი ზანდობარად მზარავი“, „შენ-ის ძლიერ ფერადობას ენაცვლება შესუსტებული, დაყრუებული ხმოვანება: „შეშაბათა შობდა რომ შევაბდა“. გრძელდება ლექსი და გრძელდება ალიტერირებული ტაქტიკა მონაცვლეობით: „შამ ყოველ-ს“ ენაცვლება მკვერ „ლ-ს“ შემცველი ალიტერირებული ტაქტიკა.

„წამად რად იწამეს ან წამნი წარტობილ წარმართთა წანდილო, დარად რად ლეიოდა მონდილი ან ნინე-ნავანი მანდილი ვით ბღისწერად სიდიული...“ (მთაწმინდა)

თანხმობენში „მ-სა და ნ-ს“ ტონიერება სჭარბობს და ლექსის საერთო განწყობილება არ ეცემა. ხოლო დავით კაკაბაძისადმი მიძღვნილი ლექსის ერთ ტაქტიკურ მკვერ „ნ-სა და ყოველ „შ-ს“ მონაცვლეობა ლამაზ პოეტურ ფრაზას ქმნის: „ნამყოში ნაგზნები და ნაკაშაშები კრთის შორი ოცნება“. მსგავს დასამახსოვრებელ პოეტურ

ხატს ქმნის ყოველ თანისა და მკვერი ვინის გამოერება ტაქტიკის თითქმის ყველა სიტყვაში: „სთველი თავ-უთავად თაველს თოვს ოქროვანს

სამყარომ იფელა, ქარგავდა ვინ მთა-ველს ვინაც მოაცილა ცა იმ საქაროვნეს“...

ხოლო სტრიქონში „შენგნით იშვის სულთა შევლ“ - ერთ ყოველ „შ“ ბგერასთან ორი მკვერის, „ინისა“ და „ლასის“ ალიტერაციული მონაცვლეობა აძალღებულ განწყობილებას ქმნის. ლექსში ღამე იღვინებდა“ თითქმის ყველა სტრიქონი ალიტერაციული და დაუიწყარი პოეტური მღელვარების შემცველია: „თენდება მთვარე იფერფლება ივერცხლებდა ცა საცაა მერცხლები აცრიან კამარას და სულის ამარა იწვოდი ამაღელ შრიალით შენი ლეგი ო ვეოდე ცამ ციურ ცელებმა შამიან თსებდა მიტია...“ აქ არსადაა პაუზა, სასვენი ნიშანი, რადგან ექსპრესიულობა, დაძაბულობა მაქსიმუმს აღწევს, ბოლო სტრიქონები კი საოცრად ნაზი და ლირიულია: ის მომიტყევე - ვე შენი ცრემლები“.

ზვიად გამსახურდიას ნებისმიერ ლექსში ადვილად იძებნება ალიტერაციული სტრიქონები: „ბეთინა, ბეთებდა, ბეთსაიდა ესოდენ დიდი მადლი ღეთისა, გდვეთ საიდს...“ ან

„ვის წყალობა ზეცის თან სდევს მსხვერპლის არდარიდებით, ის აღგომის მარავანდებს შეიმოსავს დედებით“.

აქ „ლ-ს“ გამყოფი ალიტერაცია ეფექტიან მოწვევით გამოიხატება ქმნის, ხოლო „გ-სა და „ვ-ს“ მონაცვლეობა სტროფში: „ცხურით დაცეხილი ცა გიციქვს ზიზღნარე ეჭვით, ლოდინმა დარდი გეცა უიმედობის ბეჭდით, სსოვნა კი გაცრიცა მოგონებების ბეჭვით“ - სწავლავს ინტონაციურ სი-

მალღებებს ანიჭებს სიტყვებს: დაცეხილი, გიციქვს, გაცრიცა...

ლექსში „მარტობა“ იმდენად მძაფრია ალიტერაციით გამოწვეული კეთილშობიანება, გრძენება, შენს მარტობასაც მტკიცებულად განიცდიდა პოეტი:

„აქ მარტობა, როგორც ობობა სულს ჩახვევია ბასრი შამართი,

აქ ვეოტად სდუმს უსასიობა და იცვლება ფიქრი ამარი...“

როგორ უხდება ამ ლექსს და საერთო განწყობილებას: „ცა გაწეწილა განაწამები“, „მუქი ჩაუქრა შენს შავ უბებს“, „ბედნიერი მარ, თუ დრო გათანგე, თუ მის საღვსზე სული ალესე“...

და ბოლოს ჩვენ წაგვიკითხავს, მოგვისმენია ავი სიტყვაც ზვიად გამსახურდიას ლექსებზე (სამწუხაროდ, არა მართლ ლექსებზე). განა შეიძლება პოეტს ყველა ლექსი, ყველა ფრაზა უხადო ქიონდეს. ზოგჯერ ლამაზ პოეტურ ხატს მიღმა გაუგებარი, არასმთქმელი სტრიქონიც ხომ იმალება?! რა შეიძლება გავიგო მე, რიგითმა მკითხველმა, ამ ნაწევრში:

„ცა ანგელოსებით იესება, კილა ალადა და კოლამან

ლაქვარდულ ზეფირთა ღირსება კვლავ ააციროლა დილამან

ვა რომ განრომილან რემანი შევუთურნი და შეგვერმანნი

ყარყუმთ მაყრეგანნი ყრუთანი გრემილ გარდამრიდთა გარება

გრეგალურ გარიზინს გარისად გარდაკურ განმგის ანგარებით

განლექს გრგანთა მონაგარისად...“ (მთაწმინდა)

და ისეც ზვიად გამსახურდიას მოეუხმინოთ: პოეტურ მტკიცებულებაში უმცირესი დეტალიც გადამწვევს როლის ასრულებს. ჩვენმა პოეტებმა ხშირად უნდა გაისხინოთ თეოდელ გოტიეს შეგონება: პოეტმა ლექსიკონები უნდა იკითხოს ყველა წიგნზე მტკად მან ხშირად უნდა მიმართოს ჩვენი პატივგაფიცისა და პიროვნების, ჩვენი კლასიკური ლიტერატურის უღვე საღვთისა ჰეშმარიტი პოეტი არქეოლოგია სიტყვისა და ამავე დროს, მისი იდეალური ოქროსმდეელი-მოგვი. პოეტის მსახურია ლოგოსის - ლოგოსი ქმნა და სობრძნის განცხადება ყოფად ჩვენი წინაპართათვის ჰეშმარიტი პოეტი იყო სობრძნითა გამოძებნული სულისა საიდუმლოსა“ (იონან მასარობელი“ (ზვამსახურდი, გვ. 442).

თავად ბატონი ზვიად ბრძანდებოდა ასეთი! მას, მამულის გლოვასა და ნიშანს, არ შეუძლავს ფიცი და პოეზიის მანა“.

28 მაისის მონაცემებით გათავაზობთ იმ პატრიოტთა ერთი ნაწილის გვარებს, რომლებიც 2001 წლის 26 მაისს რესპუბლიკის მოედანზე მივიდნენ საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადების დღისადმი მიძღვნილ სახალხო შეკრებაზე; დე ფაქტო ხელისუფლების პოლიციამ და ომონმა ზოგი მათგანი დაასახიჩრა, ზოგიც სასტიკად გვემა...

პატრიოტებმა იცინა, რომ სამშობლოსთვის იწირებთან, მაგრამ რატომ წარიწყმედეს სული უკანონობის სამსახურში მყოფმა პოლიციელებმა, ხედებიან კი?..

- 1. მარგალიტაშვილი თემურ - თელავის რაიონიდან, | საავადმყოფო, 26.05.2001წ.
2. რეზიაშვილი ალექსანდრე - V საავადმყოფო, 26.05.2001წ.
3. ლიბნელიშვილი ვანო - ასაკოვანი, ნაცემი, | საავადმყოფო, 27.05.2001წ.
4. დავითაია ზაალ - 24 წლის, სენაკის რაიონიდან, ჯერ-ჯერობით არ ჩანს (მიტინგის შემდეგ დაკარგულია).
5. ნოდია ვახო - ნაცემი.
6. კვიციანი კლიმენტე - ლტოლვილი, სენაკიდან.
7. ნასრადე დავით - ზესტაფონიდან, ნაცემი.
8. ძიძიგური-გულუა გული - სენაკიდან, ნაცემი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
9. მახარაძე ელგუჯა - თბილისიდან, ნაცემი, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
10. ხაჯალია ომარ - თბილისიდან, ნაცემი, სახე აქვს დაზიანებული.
11. კალანდია მალხაზ - | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
12. კვიციანი გიორგი - თბილისიდან, თავი აქვს გატეხილი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
13. ჭუმბურიძე გულთამე - თბილისიდან, სახე აქვს დაზიანებული, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
14. ბეგიაშვილი თინათინ - თბილისიდან, მთაწმინდის რაიონის პოლიციელმა გიორგი ჯანიაშვილმა წართვა დროშა და დროშის ტარით სცემა.
15. მუჯირიშვილი სოსო - ნაცემი, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
16. ჩანაიძე გივი - ნაცემი, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
17. აბშილაძე ზურაბ - ლტოლვილი სოხუმიდან, მარცხენა ხელი აქვს დაზიანებული.
18. სოსაძე ნელი - თბილისიდან, ნაცემი, ფეხი აქვს დაზიანებული, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
19. მამაგულაშვილი ზვიად - გორიდან, დაბალიმრებული, ძლიერ ნაცემი.
20. ქოქიაური ფიროზ - თბილისიდან, ნაცემი, ფეხი აქვს გადასერილი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
21. დევრისაშვილი მაცვალა - | საავადმყოფო, 28.05.2001 წ.
22. ჩიბურდანიძე თამარ - თბილისიდან, მოხუცი, ნაცემია მუცლის აერში.
23. აბდუშელიშვილი თამაზ - V საავადმყოფო, 26.05.2001 წ. განმეორებით 27.05.2001 წ. | საავადმყოფო.
24. ჩინაიძე ცაცო - თბილისიდან, ნაცემია ხელკეტით, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
25. ცერცვაძე ნუგზარ - თბილისიდან, ნაცემი, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
26. თბელიძე ბეგლარ - თბილისიდან, პოლიციაში სცემეს.
27. სევაკიანი არუთინ - თბილისიდან, ვაგახეთის 7, ნაცემი.
28. ინასარიძე შოთა - პოლიციაში სცემეს სასტიკად, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
29. სახელაშვილი ტარიელ - ნაცემი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
30. ბეგური ლედი - ზესტაფონიდან, ჯვარი წართვის და სცემეს.
31. კალაძე მალხაზ - ზესტაფონიდან, წაიყვანეს პოლიციაში და სცემეს სასტიკად.
32. მშველიძე ტარიელ - თბილისიდან, ნაცემია ხელკეტებით, წვივი აქვს დაზიანებული.
33. კანაიძე რუსუდან - ზესტაფონიდან, ნაცემი.
34. მუჯიანი კლარა - | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
35. ჯალაღბიძე მურმან - მძიმედ ნაცემი, სისხლდენით, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
36. მუმლაძე გურამ - რესპუბლიკური საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
37. ხუციშვილი სოსო - ნაცემი, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
38. ნივნივაძე თამაზ - მიტინგის შემდეგ არ ჩანს.
39. აფრასიძე ბიმურზა - პოლიციაში სცემეს (დაკავებული იყო), | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
40. ოქროშვილიშვილი ვუჟუნა - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
41. თურაძე ლალი - თბილისიდან, დაზარალებული.
42. შამათია ანგელა (კლარა) - ნაცემი, რესპუბლიკური საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
43. სულაძევილი იური - ყური აქვს დაზიანებული.
44. ქუთარაძე ელიკო - | რესპუბლიკური საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
45. გომეჯიშვილი ლევან - | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
46. ბურჯანაძე ალექსანდრე - ნაცემი.
47. ჩაიძე აბესალომ - რუსთაიდან, ნაცემი, | საავადმყოფო, 28.05.2001 წ.
48. ჩალაგაძე გურამ - სასტიკად ნაცემი, მემ საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
49. კეკელია ვახტანგ - ნაცემი.

- 50. კეკელია მანუჩარ - ექვბა მამას, წაიყვანეს პოლიციაში.
51. სანია მაცვალა - ნაცემი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
52. მესხი მურმან - ნაცემი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
53. მათიაშვილი აკაკი - ნაცემი, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
54. თოდუა ალექსანდრე - ნაცემი, | საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
55. სიკიაშვილი უშანგი - ნაცემი.
56. თანდიაშვილი ბონდო - რუსთაიდან, ნაცემი.
57. გამსახურდია ზურაბ - რუსთაიდან, ნაცემი.
58. დავითაია გელა - | რესპუბლიკური საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
59. ჩანაშვილი სოსო - | რესპუბლიკური საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
60. მესტიურიშვილი ელენე - ზოგადი დაფეხილობა, ნეკნი აქვს გაბზარული.
61. გიგაია ნელი - თბილისი, ნაცემი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
62. სახელაშვილი ტარიელ - მერაბ კოსტავას ეზოდან გასული სცემეს სადარბაზოში.
63. ჭუმბურიძე თენგიზ - ფეხი აქვს დაზიანებული, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
64. აფრასიძე მანანა - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
65. დეგლასაშვილი გელა - ნაცემი.
66. შენგელია რეზო - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
67. დევრისაშვილი ანზორ - | საავადმყოფო, 28.05.2001 წ.
68. ხურცილაძე თამაზ - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
69. სომხიშვილი ზურა - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
70. ციციშვილი გენცა - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
71. შაქცარიანი გურამ - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
72. მაჩაიძე გუგა - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
73. ნებუნიშვილი ივანე - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
74. ჩუბინიძე ბრეზინი - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
75. ზღაპარიძე მარიამ - რესპუბლიკური საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
76. ბულიაძე დიმიტრი - რესპუბლიკური საავადმყოფო, 26.05.2001 წ.
77. ხაჭაპურიძე თენგიზ - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
78. ანთაძე რუბენ - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
79. ფირისმაშვილი დალი - | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
80. გოგაძე დავით - ნაცემი, | საავადმყოფო, 27.05.2001 წ.
81. გვალაია თამაზ - სასტიკად ნაცემი.
82. ხუციშვილი მალხაზ - სასტიკად ნაცემი.
83. სამლთუაშვილი გიორგი - სასტიკად ნაცემი.
84. კვეციანი ზაზა - სასტიკად ნაცემი, გადაიყვანეს თელავში.
85. გორდემიანი გიორგი - ნაცემი, მძიმე მდგომარეობაშია.
86. მითავარიანა მანანა - ნაცემი.
87. მიროტაძე ბესიკ - ნაცემი.
88. ყორშია ჯამბულ - ნაცემი.
89. აბდუშელიშვილი ნათელა - ნაცემი, | საავადმყოფო, 28.05.2001 წ.
90. საჯაია მერაბ - ნაცემი, | საავადმყოფო, 29.05.2001 წ.
91. გოგუა თინა - | საავადმყოფო, 2.05.2001 წ.
92. მალაღაშვილი გივი - ნაცემი.
93. გიგაური რომან - ნაცემი.
94. ცერცვაძე ელზა - ნაცემი.
95. ნიჟარაძე ვუჟუნა - ნაცემი.
96. გვირიტიშვილი ელენე - | საავადმყოფო, 29.05.2001 წ.
97. კობრაძე გურამ - ნაცემი.

- შენიშვნები:
1. დაზარალებულთა სია არასრულია (ინფორმაციების მიღება და დაზუსტება გრძელდება).
2. ჯანმრთელობის სამინისტროს წარმომადგენელი ნატო ყაზახაშვილი სპეციალურად იყო მისული | საავადმყოფოს მიმღებ განყოფილებაში. მან გააფრთხილა მიმღები განყოფილების თანამშრომლები, რომ ჯორბენაძის განკარგულებით უფასო სამედიცინო მომსახურება გაეწიათ დაზარალებულთათვის.
სინამდვილეში ყველა საავადმყოფოდან გამოაძევეს მომიტინგე ავადმყოფები.
3. პოლიციის თანამშრომლებმა სასწრაფო სამედიცინო სამსახურის ცენტრალური სადგურის ექიმები სხირტლაძე და ბლუაშვილი, რომელთაც დაზარალებულები გადაყვადათ, აიძულეს ქუჩაში დაეტოვებინათ ავადმყოფები სამედიცინო დახმარების აღმოჩენის გარეშე ბარათაშვილის სახელობის ხიდიდან, ა.წ. 26 მაისს.
მსგავსი შემთხვევა განმეორდა 3-ჯერ.

მრუდე სარკე და სინამდვილე

მრუდე სარკე

გურამ მამულია (რადიო თავისუფლება, 2 ივნისი, 2001 წელი): ზვიად გამსახურდიას დროს არაქართველებს, მათ შორის თურქ მესებს, აშინებდნენ და საქართველოდან აგდებდნენ.

სინამდვილე

ზვიად გამსახურდიას დროს არც ერთი არაქართველი არ გაუგდოთ საქართველოდან. იმეც საქართველოს პატივს სცემდა, ყველას ეფერებოდა პირველი პრეზიდენტი. საქართველოდან ქართველთა და პატიოსან არაქართველთა გაძევება მას შემდეგ დაიწყო, რაც მამული-ასნაირმა არსებებმა რუსეთის დახმარებით დაამესეს საქართველოს კანონიერი ხელისუფლება 1991-93 წლების პუტჩით.

მრუდე სარკე

გურამ მამულია (რადიო თავისუფლება, 2 ივნისი, 2001 წელი): გამსახურდიას დროს იყო ნაციონალისტური ლოზუნგი საქართველო უპირველეს ყოვლისა.

სინამდვილე

ზვიად გამსახურდიას დროს და უფრო ადრეც არსებული ლოზუნგი საქართველო უპირველეს ყოვლისა, ყველა ნორმალური ადამიანისთვის ნიშნავს: ჯერ სამშობლო და მერე ჩემი პარადა „მე“. გურამ მამულიას ისევე არა აქვს სამშობლოს განცდა, როგორც ამეზიზიებულ მანქანას: ამიტომ იწვევს მასში აღფრთოვანებას გალაკტიონის ლამაზი ლექსის „მე, მამულია!“ პერიფრაზი. მასაც და სხვებსაც შეეხსენებთ ამ ლექსის ერთ სტროფას: „მე, მამულია! გრძობა შენი მოვლისა მარად ყველა ჩვეთავანის ვალია. სანამ გვირმა შენთვის სული დალია, სოქვა: სამშობლო უპირველეს ყოვლისა.“

მრუდე სარკე

გურამ მამულია (რადიო თავისუფლება, 2 ივნისი, 2001 წელი): საქართველოში დაბრუნებულ თურქ მესებს, როგორც დეპორტირებულთა შთამომავლებს, მოქალაქეობა მეტანიჭურად უნდა მიენიჭოთ.

სინამდვილე

მოქალაქეობის მიღებას თავისი კანონები აქვს; მთელ მსოფლიოში მთავარი მოთხოვნაა სახელმწიფო ენის ფლობა. საქართველოს მოქალაქეობა ვერაინ ვერ უნდა მიიღოს მანამ, სანამ საქართველოს სახელმწიფო ენა არ ეცოდინება... ამგვარი ნაციონალისტური მიდგომით ინარჩუნებს თავის სახელმწიფოებრიობას აშშ, ინგლისი, საფრანგეთი, იტალია, იაპონია და ა.შ. გურამ მამულიას აზრები აშკარა დივერსიაა საქართველოს სახელმწიფოს წინააღმდეგ.

ანონსი საქართველოს სოციოლოგთა საზოგადოებამ გააკეთა საპროტესტო განცხადება 2001 წლის 26 მაისის საერთო-სახალხო შეკრების დარბევის გამო. განცხადების ტექსტს გაზეთ „ქუჯის“ მომდევნო ნომერში შემოგთავაზებთ.

ქაჩიკაშვილის კიბანთაგები. Image of a man in a suit pointing. Text: თანავი პიტოვანი (ტელეკომპანია „რუსთაი-2“): „თვითონ შევარდნაძე ბუნებით პირველი მილიციონერი, მაგას ჯარი არ უყვარს, ეზიზიება ჯარი“... Image of a tank and a soldier.

გამომცემელი და მთავარი რედაქტორი ბარიელ ფუტყარაძე

რედაქტორთა საბჭო: მკა ლაღინი (პასუხისმგებელი რედაქტორი), გიორგი აზრილონიძე (სხვადასხვა აგაპი), ონისე ბანქელაძე (ლიტერატურა), მანანა ტაბიძე (დისკუსია), ილია ჭრეჭრეშვილი (მხატვრობა), ლელა ხაჭაპურიძე (საზოგადოება)

რედაქციის მისამართი: ქუთაისი, კუპრაძის 32 ტელ: (8-231) 2-16-03 (8-22) 22-5-87 მონ: (877) 47-69-30 ელ. ფოსტა: kujji@posta.ge

გაზეთი რეგისტრირებულია ქუთაისის საპალატო სასამართლოში №12/5/პ-4818